Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه:

||||||||||||||||||||||||||||||||||||

د کتاب نوم :: شپېلۍ

ليکوال :: عبدالباري جهاني

د چاپ کال :: ۱۳۸۱هـ ش کال

خپروونکی ::صحاف نشراتي مؤسيسه

د چاپ شمېر :: ۱۰۰۰ ټوکه

دشپېلۍ د چاپ ټوله حقوق د خپروونکي اودانلائن حق ئې يوا ځي د بېنوا پاڼي سره محفوظ دي، نوري ويب پاڼي ددې کتاب شعرونه د ماخذ په ښوولو کاپي کولای شي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهاني خو دا ځل له "شپېلۍ" سره

"که د غليم په وينو سره توره مي رانه وړله

موري د ورور په وينو سره لاسونه نه لرمه

که د ناموس د غليم خويندي مي سرتوري نه کړې

پر غليمانو مي د خويندو ستر نه پلورمه

که خپل مورچل مي په سرو وينو لمبولی نه دی

ستا د پلو د دښمنانو سنگر نه ساتمه"

ښاغلی شاعر عبدالباري جهاني د پښتو د نوي شاعرانه دوران، په هغو نوميالیو شاعرانو کې راځي چې پر خپلو شعرونو يې دغه شاعرانه بهير ښکلی کړی، رنگين کړی او ځلولی دی. له دغې شعري ټولگي ځخه وړاندي چې دا دی د "شپېلۍ" په نوم ستاسو په لاس کې ده د شاعر درې نورې ټولگې هم خپرې شوې دي : "ورکه مېنه"، پايکوب" او "د سباوون په تمه" او هغه ټکي چې ښاغلی جهاني يې زما په نظر، زموږ په معاصره شاعرۍ کې زيات ځلولی او د ده د شعر هنگامې يې هري خوا ته خپرې کړې دي، په دې ډول شمېرلی شو:

ـ 1د جهاني په شاعرۍ کې، د افغانستان د مقاومت د شاعرۍ ډېرې سترې او لومړنۍ بېلگې خوندي دي. جهاني هغه شاعر دی چې پر افغانستان د کمونېزم او سور يرغل په وړاندې د مقاومت د پيلامې هنگامې يې تودې کړې، دغه بېلگه يې له غميزې مخکې زمزمه کړه خو لکه وروستيو حالاتو ته چې يې ويلې وي، داسې يې د مقاومت سندرېزه ډالۍ ترې جوړه کړه او د "ناشناس" خواږه غږ نور ښايست هم ورکړ:

دا د مستو پسرلی دی، دا د اور سبزه کوبي ده

هره پانه خماري ده، هر گلاب مو شرابي سو

را ايستلې توره راغی، د ساقي د وينو تږی

زموږ مستي چې يې ليدله شيخ پخپله خماري سو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګناه په خُم کې رنګ سول د زاهد د پګړۍ ولونه

پر هډوکو يې لړزه ده، ټينګ ايمان يې شيطاني سو

صف ته راغی د رندانو، د اغيارو له ټوليه

موږ يې زهرو ته بللو، خپل سوما يې زقومي سو

په موج خېزه هيبت راغلې د فلك سېلابي کړېږي

زموږ بېړۍ يې ډوبوله خپل توپان يې توپاني سو

د خزان له هر سرکوبه، سل پايکوبه پورته کيږي

هره ترخه نسترن دی، هر يو زوز مو ګلابي سو

اوروي صدفي ځاځکي، ښخوي د مستۍ تخم

هر نرګس ته يې جام ورکړ، هر يو بوټی يې باغي سو

رېږدوي د زړو تارونه د ګناه شېرينه تنده

رنګوي د تقوا غرونه هر کلنګ يې فرهادي سو

د روسي يرغلګرو او د هغو د برېځو په وراندې د جهاني د شعرونو هنګامې، د افغانانو د سپېڅلي جهاد او مقاومت د ادبي سنګر په ډېرو ارزښتمنو تاريخي بېلګو کې د حسابولو وړ دي، لکه:

وايه شين آسمانه تا کوم بل چېرته ليدلي دي

داسي ارادې چي توپانونه خپلولای سي

داسي ولسونه چي سېلونه اېلولای سي

داسي کلك سوکونه چي ټانکونه اوبولای سي

دغسي سينې چي فلکي سېلاب راګرځوي

دغسي طغيان چي ياغي سوي سېلابونه خوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغسي ناره چي اسرافيل ورڅخه وربېږدي

دغسي قيامت چي دوږخونه خوري اورونه خوري

(تر پايه)

او يا لکه چي په "زما کندهاره" نومي مشهور شعر کي وايي:

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

څونه ياغي يې صدقه دي سمه

د نافرمانو جنګيالو وطنه

بيا دي ترنك توپاني سوی وينم

بيا دي ارغند په مستېدو راغلی

بيا ارغسان دی بيا موجونه وهي

بيا دي هلمند په خروښېدو راغلی

بيا د زړې توري د خرپ يادونه

بيا دي په سترګو کي اورونه وينم

بيا له ايوب سره لښکري راغلي

بيا د رېديو داستانونه وينم

لکه چي بيا دي څه يرغل نيت دی

لکه چي بيا دي غورېدو ته زړه سو

لکه چي بيا دي څه په زړه کي ګرځي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چي بيا دي خوځېدو ته زړه سو

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

څونه ياغي سوې صدقه دي سمه

د نافرمانو جنګيالو وطنه

ستا د پايلوچو تر پګړيو واری

ستا د تېرو تېغونو جنګ وګرځم

ستا له غرور څخه کاږه تګونه

ستا قهر وګرځم، ستا ننګ وګرځم

بيا د ملالي ميوندۍ خرخښه

بيا توريپکۍ د فرنګ خونه سوځي

بيا د بابا د پاني پت هنګامه

بيا شاه محمود اصفهانونه سوځي

بيا د ګرګين پر کور مرګی مېلمه دی

بيا د ميرويس په نامه وغورېدې

بيا د اشرف د انتقام لمبه ده

بيا دي د قهر ويني وخوځېدې

بيا دي لمن له شهيدانو ډکه

بيا د کوچني غازي زانګو زنکوې

بيا دي په وريځو کي سېلونه ګرځي

بيا يې په غېږ کي زلزلې ويښوې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

څونه یاغي یې صدقه دي سمه

د نافرمانو جنګیالو وطنه

د ښاغلي باري جهاني د دغه ډول شعرونو بېلګي بېخي زیاتي دي چي د افغانستان د معاصرو ادبیاتو په څېړنه کي به د مقاومت د لومړنیو، لوړو او سترو بېلګو په توګه، د مقاومت په ادبي تاریخ کي مطالعه او څېړل کیږي.

-2د ښاغلي عبدالباري جهاني د شاعرۍ د ګرانښت یو بل راز په دې کي پروت دی چي دغه شاعري له پیل څخه له یو ډول مستۍ، یاغي توب او "مستانه نافرمانۍ" سره ملګرې ده، د همدغه ټکي په پام کي ساتلو سره، جهاني د افغانستان په معاصره شاعرۍ کي ځانګړی دریځ لري. زما په نظر دی د افغانستان د معاصر پښتو شعر د دوو نسلونو تر منځ د ارتباط د کړۍ په توګه باید په پام کي ولرو، د معاصر پښتو شعر د منځنۍ دورې د پای او د نوي شاعرانه دوران تر منځ د پیوستون د کړۍ په توګه. د داوْد خان د جمهوریت په دوره کي)چي د شعري سخت سانسور دوره هم وه(د ده د شعر هنګامې پیل شوې او شاعري یې له پیل څخه له نوښت او مستانه ولولو سره ملګرې وه. د جهاني په شاعرۍ کي دغه "مستانه نافرماني" د دوو کلیشو او چوکاټونو په وړاندي راڅرګنده شوه:

الف :- د وخت د سرکاري او حکومتي چوکاټونو او "سرکاري شاعرۍ" په وړاندي.

ب :- د ټولني د هغه وخت د یو شمېر عنعنوي چوکاټونو په وړاندي.

جهاني په خپلو لومړنیو شعرونو کي هم د دغو دواړو چوکاټونو په وړاندي ودرېد او همدغه خبره ده چي فاضل استاد پوهاند رشاد یې "یاغي او مبتکر" شاعر بولي.

د شاعر د مستانه شاعرۍ بېلګي بېخي زیاتي دي، خو راځئ یو څو نمونې یې ولولئ:

موږ لېونو ته د حساب خبري مه یادوه

ستا تر دوږخ پوري پېرۍ دي، دلته شپې پاته دي

ته د ګناه بخري مینځې د پرهېز په اوښکو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاهده پټي دي په وينو کي لمبې پاته دي

د جهاني شونډو ته نه راځي توبه زاهده

چي د قسمت په ميخانه کي پېمانې پاته دي

او يا دا چي:

دلته سرونه بېله کاڼو بل څه نه پېژني

دغه واعظ او دا کتاب په مدرسو کي ښه دي

ما لا تازه له خپل جانان سره وعدې نوي کړې

زاهده ستا حوري غلمان په جنتو کي ښه دي

منزل ته لاري د خلوت په تاريکو کي نه وي

څوک چي د حق ناري وهي په غرغړو کي ښه دي

-3لکه څنګه چي مخکي اشاره ورته وسوه، په افغانستان کي د ثور د غميزي او بيا د روس د يرغل په وړاندي، د جهاني شعر هم، د افغانستان د مقاومت په ادبي تاريخ کي د يادوني وړ ځای لري. په افغانستان کي د روسانو له ماتي او بيا تش په نوم د "جهادي او اسلامي" حکومت له جوړېدو او د شر او فساد له رامنځته کېدو او د ټوپکوالۍ له واکمنېدو وروسته، د افغانستان په خپل منځي جګړو کي چي څومره بدمرغۍ رامنځته شولې، دغو پېښو، د جهاني پر شاعرۍ هم خپل اغېز وکړ، له جګړې کرکه، له شعارونو کرکه، يو ډول ژوره ناهيلي، وير او ماتم د دغو شعرونو بېلابېلي ځانګړني جوړوي. هغه دا ځل هم شينکی آسمان مخاطب کوي دا ځل هم کندهار ته سرودونه او تراني ليکي، خو د رزم د هغه مقاوم اړخ پر ځای د وير او هغه د ښاغلي محمدمعصوم هوتك په وينا "قنوطيت" په کي راڅرګندوي:

ما خو دا نه ويل شينکی آسمانه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي به د اور د پاسه اور راځي

زما د غیرت شمله به کښته ګوري

زما هدیرې ته به پېغور راځي

آسمانه ما خو داسي نه غوښتله

چي د ښارونو جنازې وژاړم

چي مي په کلیو کي بلا لنګه سي

چي د ځوانیو هدیرې وژاړم

آسمانه ما خو داسي نه ویله

چي د کابل ګرېوان ته اور توی که

زما په جونګړه کي بلا وکړه

زما په لستوڼي کي ښامار لوی که

ما چي میوند میوند ناري وهلې

ما يې په غېږه کي ګلونه غوښتل

ما چي هلمند ته ترانې لیکلې

ما يې پر غاړه اتڼونه غوښتل

ما چي ټانکونه په سوکونو وهل

هغه مي خړ وطن سمسور غوښتی

ما چي سکروټې په غاښو چیچلې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مي سړو وينو ته اور غوښتی

(شعر تر پايه)

هغه وخت که شاعر، د مورچل ځوان، د وطن د دفاع لپاره له پرديو او د پرديو له نانځکو سره جګړې ته هڅاوه، اوس د انتقام او جګړې پر ځای، ځولۍ ورته غوړوي چي له مورچله راکوز شي:

ځوانه دا څوک يې چي ګولۍ اوروې

د خپل نيکه او خپل ابا پر کلي

دي هديره کي دي خپلوان پراته دي

څوک يې پرون څوک يې پخوا ويشتلي

د خدای دپاره ځوانه مه اوروه

د خپل ابا پر مېنه سره اورونه

-4د جهاني د شعر په شهرت او محبوبيت کي د ټنګ ټکور او موسيقي ونډه هم د يادولو وړ ده. جهاني لکه چي خپله له موسيقي سره ځانګړې مينه لري، ځيني شعرونه يې د موسيقي يو خاص کيفيت لري. په تېره بيا د هيواد د نوميالي هنرمند سندرغاړي ډاکتر صادق فطرت)ناشناس(خواږه غږ د دغو شعرونو ښکلا نور هم زياته کړې ده. ما د "جهاني او ناشناس" په اړه يو جلا مقاله هم کښلې او د خپلو خبرو په يو ځای کي مي کښلي دي:

"يوه ورځ چا خبره راته وکړه : د جهاني شعرونه ځکه دومره شهرت ته رسېدلي دي چي د ناشناس له سندريز غږ او د ټنګ ټکور له څپو سره يو ځای شوي دي. بله ورځ يو بل چا راته وويل : د ناشناس د سندرو د ښايست او ارزښت يو اساسي علت دا دی چي هغه د خپلو سندرو لپاره د شعرونو په انتخاب کي ډېر ژور او "سختګير" دی. هغه د سندرو لپاره د نوميالیو شاعرانو د شعرونو غوراوی کوي لکه : خوشال بابا، حميد مومند، رحمان بابا، استاد حمزه، جهاني او...

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په نظر دغه داوړه خبري بې ځايه نه دي. د جهاني د شاعرۍ په شهرت کي به د ناشناس د سندريز هنر له اغېز څخه سترګي پټي نه کړو. دغه راز د ناشناس د سندريز هنر په ښايست او ځلونه کي هم د جهاني په څېر د شاعرانو د شعري پياوړتيا له اغېز څخه سترګي نه شي پټېدای لکه دواړه چي يو د بل بشپړوونکي وي"...

-5د ښاغلي جهاني پر شعر د محتوا او هنر له هغي پياوړتيا سره سره چي مخکي خبري پرې وشوې، تر يو وخته د فورم، وزن او چوکاټ له پلوه يوه داسي "کليشه" غالبه وه چي د هغه شعري ښکلا ته يې د هنري تنوع پر ځای، يو رنګي وربخښله او "مونوټون" کاوه يې. دا په خپل وخت کي د پښتو په نوې شاعري کي يو نوی ګام و چي د يو ډول څلوريز ډوله نظم په چوکاټ کي وړاندي کېده او د ازادي شاعرۍ پر لور لومړني ګامونه وو چي په تېره بيا د حماسي شعر لپاره د وخت غوره انتخاب و، خو بيا بيا تکرار يې نوښت کماوه او پر تکراري چوکاټونو يې بدلاوه، داسي ښکاري چي شاعر وروسته بيا د دغه تکرار پر ځای د چوکاټونو رنګارنګۍ ته هم خپله پاملرنه اړولې ده. په را وروسته شاعرۍ کي يې د نوي غزل او آزاد شعر پر لور هم په زړه پوري ګامونه اخيستي دي.

د جهاني غزليزه شاعري، په پرله پسي توګه د ښکلا او پياوړتيا پر لور روانه ده او له يوې ټولګي څخه بلي ته د لا زيات ښايست لرونکي ده:

دا ميکده په نڅېدلو ارزي

ساقي دا جام دي په ځنبلو ارزي

چي لېونتوب ته عقل وتخنوي

دا زولني په شرنګېدلو ارزي

چي يې کيسې د ميني تخم کري

هغه وزر په سوځېدلو ارزي

او:

خمار مي نه ماتېږي شرابونه بېګانه دي

ساقي راته اشنا دی خو جامونه بېګانه دي

سجدې ته يې د يار کوڅې ته نه يمه بللی

پردی قاصد راغلی پېغامونه بېګانه دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي ښار کي ربابونه د سنگسار په غېږ کي غواړه

نغمې گوتو کي ژاړي شهبازونه بېگانه دي

چي زما د لېونو چغو جواب ورسره نسته

یا زه یم بدل سوی یا دا غرونه بېگانه دي

سجدې د جهاني پر تندي مه غواړه زاهده!

په دې سرکښه ښار کي محرابونه بېگانه دي

تر دې ځایه پوري نژدې ټولي خبري د گران شاعر عبدالباري جهاني د هغو پخوانیو شعري ټولگو د بېلگو پر بنسټ وشوې، چي مخکي خپرې شوي دي : "ورکه مېنه"، "پایکوب" او "د سباوون په تمه"، اوس خو دا دی شاعر "شپېلۍ" راته غږوي او دا ځل د شپېلۍ د سندریز غږ له ښایست سره د خپل شعر ښایست یو ځای کوي.

په دې توگه نو دغه "شپېلۍ" د شاعر څلورمه خپرېدونکې شعري ټولگه ده. سره له دې چي د "شپېلۍ" ټول شعرونه د سریزي د کښلو لپاره زما مخي ته نه دي پراته، خو زه باور لرم چي ټول او یا زیاتره به یې ما په جرمني، هالنډ، ډنمارك او سویډن کي د ښاغلي جهاني په ویاړ د افغاني بېلابېلو کلتوري ټولنو په غونډو کي د گران شاعر په خپل غږ کي اورېدلي وي. له نېکه مرغه په دغو غونډو کي زه هم حاضر وم او د یو څو خو یې ویډیویي پټې)کیستې(هم لرم.

د "شپېلۍ" د شعرونو په اړه او یا خو غوره ده ووایم چي د جهاني د را وروسته شاعرۍ په هکله، څو ټکو ته په لومړي گام کي پاملرنه پکار ده:

-1لومړنۍ خبره دا ده چي په دغه مجموعه کي زموږ د ښاغلي شاعر، د شعري یون د پرمختگ ډېره غوره ننداره کولای شو. شاعر په دغو بېلگو کي د ښایست نوي نښې نښانې او نمونې زموږ مخي ته ږدي او د پښتو شعر بهیر ته یې ډالۍ کوي. د شاعرانه ژورتیاوو او لوړ تخیل نمونې د هغه په نوې شاعرۍ کي لا زیاتې شوي دي:

کلونه تېر سوله کیسې د ښاره نه راوزي

زېرې به نه غواړو گیلې له ښاره نه راوزي

نه د زړې مینې داستان دی نه د نوي کړېکه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

رویبار گونگی دی خاطرې له ښاره نه راوزي

د پتنگانو وزرونو سوځېدل هېر کړي

زموږ ماښامونو ته ډېوې له ښاره نه راوزي

دا د عمرونو جنازه دلته چا وتومبله

ږغ د رباب او د نغمې له ښاره نه راوزي

کلابندي ده نور وتلای نه راوتلای سي څوك

مېرونه چيري دي شملې له ښاره نه راوزي

او يا لکه چي په يو بل غزل کي وايي:

دا څه جنون دی تر منزله رغړېدل چي نه وي

دا څه منزل دی په لمبو کي سوځېدل چي نه وي

زاهده خوله دي د دوږخ په کيسو سترې کړله

دا څه خليل دی تر انگاره پوري تلل چي نه وي

پښېمانه نه يم شيخه مه رايادوه قولونه

دا څه توبه ده په زر ځله ماتېدل چي نه وي

(ترپايه)

2- د شاعر په نوي شاعرۍ کي د جولې او منځپانگي)فورم او مضمون(دواړو تنوع تر پخوا زياته راڅرگندېږي. دلته هم منظوم ډوله شعرونه شته، هم د قصيدو بېلگي په کي وينو، د ښکليو او لوړو غزلو ننداره هم کولای شو او بې له شکه چي دغه غزلي د شاعر د پخوانيو دريو ټولگو له بېلگو زياتي، لوړي او ښکلي دي. د آزاد شعر بېلگي هم په کي وينو چي له هنري پلوه د لا زياتي پاملرني وړ دي.

3- څرنگه چي په دغو شعرونو کي د هيواد د حالاتو ژوره انځورگري شوې ده او له بده مرغه د وطن حالات داسي دي چي د ښادۍ پر ځای يې د وير شېبې زياتي او درنې دي، شاعر هم زياتره د همداسي شېبو شاهد او انځورگر

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی. ما چي مخکي د کومي "ناهیلۍ" یادونه کړې وه، په وروستیو ښېلګو کي نه یوازي دا چي دوام کوي، دغه د نا امیدۍ درد لا ژور او غمګین دی. په دې لړ کي کېدای شي د:

اوس به څه لیکې شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکې شاعره؟

په نوم نظم او ځینو نورو شعرونو ته ځانګړې پاملرنه وشي.

-4د شاعر په وروستیو شعري ښېلګو کي د هغه منظوم داستاني او حکایتي شعرونه د لا زیاتي پاملرني وړ دي. زه د ښاغلي جهاني د شعر په بېلابېلو غونډېو کي د دې شاهد یم چي دغه لنډ منظوم داستانونه دومره اغېزناك دي چي د ګران شاعر له نورو ډېرو خوږو شعرونو څخه هم، له زیاتي بدرګې سره مخامخ شوي دي او بیا بیا یې د اورولو ټینګار شوی دی.

په دغو کیسو کي یې نظمونو کي د نمونې په توګه د "مورك شېر"، "د پیشو توبه"، "شیخ نصرالدین"، "چرګ او باز"، "مهار کړي اوښان" او یو شمېر نورو یادونه کولی شو چي د کیسې په څنګ یې لنډ شاعرانه پیغام هم د غور وړ دی، چي په ډېر منطقي انجام کي راځي، لکه:

چي د بل په متو غټ سي یا زمري سي

په هغه ګړي له قام څني پردي سي

چي یې عقل خدای مورك غوندي کوچنی کړي

یوه ورځ پر خپل بادار باندي غورځی کړي

یا:

له ازله مو نصیب راغلی خوار دی

چي لوېدلی مو د بل په لاس مهار دی

جهاني د پښتو د اوسني شعر له نومیالیو مخکښو شاعرانو څخه دی، جهاني د افغانستان د اولس د ژوند په ډېر غمګین پړاو کي، ډېر پرتمین شعرونه زمزمه کړي او لا یې زمزمه کوي، په دغو زمزمو کي به هماغه جهاني وګورئ خو دا ځل له "شپېلۍ" سره، او د سندریز غږ له ښایست سره. ورته غوږ شئ، وایې ورئ، ویې لولئ او خوند ترې واخلئ:

جهاني مه بوله ساحل ته لامبوزن لاسونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ياغي مالت وګړي په بلا پسي ځي

په مينه

زرين انځور

3/9/2001ع

12/6/1380لمريز

جرمني � د کولن ښار

مناجات

کور په اور کې د اغيار درخښه غواړم

د جانان غليمان خوار درخښه غواړم

چي غماز مي د جانان په کور کي بولي

ژبه ګونګه د رويبار درخښه غواړم

که تر مرګه پکښي ځان يوازي وينم

د هيندارو کور سنګسار درخښه غواړم

چي مي سترګي بې جانانه بل څوک ويني

ځان منصور غوندې پر دار درخښه غواړم

د سبا په شان بې نومه بې روبياره

کور پر سترګو د دلدار درخښه غواړم

چي رقيب مي د لحد له کيسو کوڼ سي

ستا په نوم کي پټ مزار درخښه غواړم

چي نمرود مي ستا د ميني په تور سوځي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند په غېږ کي د انګار درڅخه غواړم

په شبنم، په آيينه، په ګرېوانه کي

مخ، جلوه، ذکر د يار درڅخه غواړم

چي بورا رنګه مي مينه افسانه سي

تل سينه څيري په خار درڅخه غواړم

چي پانوس غوندي په خپل اور کي رنګين يم

د کوګل وينه مي نار درڅخه غواړم

يو يې نوم غواړم په وينو کي کرلی

يو په سترګو کي نګار درڅخه غواړم

يو مي سوال جواب د قبر په پښتو کې

يو لحد پر کندهار درڅخه غواړم

چي يوازي جهاني درځي درشل ته

د سکروټو پر سر لار درڅخه غواړم

2000- 11- 8

⊠

زه لکه پرخه په لوېدلو کي چا نه وليدم

لکه نسيم په تېرېدلو کي چا نه وليدم

د ګل په غېږ کي مي يوه شپه په قسمت ليکلې

لکه شبنم په الوتلو کي چا نه وليدم

پټ له پانوسه مي رنګين کړل د ساقي لاسونه

کرار کرار په سوځېدلو کي چا نه وليدم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د شاعر نه د بورا سترګو ته ونخښېدم

د غرونو ګل وم غوړېدلو کي چا نه ولیدم

نه تر اوربل نه تر ګرېوانه نه تر شونډو ولاړم

پر آشیانه په رژېدلو کي چا نه ولیدم

خوارۀ خوبونه د ځوانۍ لکه سېلۍ تېرېدل

د خیال ماڼۍ وم نړېدلو کي چا نه ولیدم

لکه نفس چي د عمرونو له محبسه وزي

د زولنو په ماتولو کي چا نه ولیدم

لکه بېړۍ کوګل مي ډك له فریادونو ورمه

شپه د توپان وه ډوبېدلو کي چا نه ولیدم

د حق نارې مي له زندانه تر یزدانه تللې

د افسانو په جوړولو کي چا نه ولیدم

د جهاني په شان مي شپې کړې د یارانو سپیني

په تورو ورځو ژړېدلو کي چا نه ولیدم

ویرجینیا

1999ډسامبر

ستا د راتلو په انتظار کرار کرار زوړ سوم

رویباره کله به راځې په انتظار زوړ سوم

د مرغلرو سوداګرو مي تپوس ونه کړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر لونګينه چا يو نه وړم پر بازار زوړ سوم

ما خو ويل چي په لمبو کي تر منزله ورځم

لکه قدم پر مځکه ولوېدم پر لار زوړ سوم

د خزانونو له هيبته يې خوله خلاصه نه کړه

د ګل په تمه د غوټۍ څنګ ته پر خار زوړ سوم

يوه شېبه مي زولنو سندره غبرګه نه کړه

د لېونو سره په کلي کي هوښيار زوړ سوم

چا مي له سترګو سره دوې اوښکي ملګري نه کړې

لکه خاټول په رنګ رنګين په زړه پرهار زوړ سوم

نور مي خيالونه په خوږو نکلونو مه بيدوه

زه له شپو ستړی يم په هيله د سهار زوړ سوم

تش د دوږخ له بېري وچي شونډي نه ګرځمه

يارانو څُم لره راغلی وم خُمار زوړ سوم

د جهاني پانوس کوګله لمبې مه سپموه

لکه پتنګ په ارمانونو د انګار زوړ سوم

ويرجينيا

1998اپريل

⊠

شېبې د انتظار دي په لېمو درته ساتو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اغزي نه دي دا لاري په بڼو درته ساتو

په شرنګ چي مو ټولی د غمازانو ويښه نه سي

محرم به لېونتوب د زولنو درته ساتو

ازل مو نذرانه د سوځېدو منظوره کړې

هر پل دي تر درشله په لمبو درته ساتو

چي سترګي د رقيب دي په جلوه روښاني نه سي

جانانه رباتونه په تيارو درته ساتو

ستا شپې دي وي روښاني مورږ دي سوځو لکه شمعي

پېړۍ دي په پانوس کي په ګزمو درته ساتو

وعده مو له فرياد او له قسمته سره کړې

دردونه لکه ژبه د زخمو درته ساتو

يوه شپه يو راغلي بې اختياره بې خبره

شبنم غوندي مو کډي پر غونچو درته ساتو

نن جنګ ته يو راغلي جهاني ستنېده نسته

مورچل په ککريو په پښتو درته ساتو

ويرجينيا

2000 � 6 � 12

ځوانی ستا پر اوږو د جنازو پر کلي راغلو

د اوښکو په ګامونو د لېمو تر کلي راغلو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر کانۍ مو جلا له ککرۍ سره اشنا دی

په شرنګ د زولنو د لېونو پر کلي راغلو

پتنګ غوندي نصيب راته منلي وه دا لاره

محفل ته دي جانانه د لمبو پر کلي راغلو

معذور يو که نن توان د الوتو راپکښي نسته

سوځلي ګلستان ته د اغزو پر کلي راغلو

پيدا چي درته تمه نه سي زموږ د رغېدلو

خولې د زکندن يو د سلګو پر کلي راغلو

زر ځله به سي بندي د جانان د ديدن لاري

د پرخي د لښکر غوندي د شپو پر کلي راغلو

ساحله د توپان کيسه يوه شېبه که هېره

مړژواندي وزر ماتي د څپو پر کلي راغلو

يو ټك له سره باسو نګهبان له بدو سترګو

په چم د سپېلنيو د اورو پر کلي راغلو

له ژبي د فرياد سره مو ستونی پخلا نه کړ

د درد په شاني زړه ته د زخمو پر کلي راغلو

سجدي يې پر تندي د جهاني منظوري نه وي

زاهده له توبو د ميکدو پر کلي راغلو

واشنګټن

2000 � 8 � 28

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزلیزه برخه

کلونه کیږي له دې ښاره کیسو کوچ کړی دی

د آدم خان له شهبازونو درخو کوچ کړی دی

په هغه دښت کي د مجنون غرغرې وچي سولې

د لېونیو له مزلونو اغزو کوچ کړی دی

نه په محفل کي بلېدل نه سوځېدل یادېږي

د پتنګانو له مذهبه لمبو کوچ کړی دی

څنګه به ستون سي له خزانه تورېدلی بلبل

چي له چمنه د ګېډیو وږمو کوچ کړی دی

اوس یې شرنګی د نیمو شپو سندري نه تخنوي

له سپینو لېچو سرو لاسونو بنګړو کوچ کړی دی

د زلېخا مینه د چا لمني نه توروي

اوس له خوبونو د یوسف قافلو کوچ کړی دی

د تور جادو افسون وهلي دي د غرو لمني

نن د شپېلۍ له منترونو نغمو کوچ کړی دی

جهاني څوک به پر لنډیو غزلونه لیکي

چي له ګودر څخه د پېغلو نارو کوچ کړی دی

ویرجینیا

2000 � 8 � 12

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

⊠

بیا یې په محفل کې نن له پام څخه لوېدلی یو

ګوره د ساقي تر نظر څنګه ورغلی یو

هره شېبه مونږ ته زنداني خوبونه مه راوړه

شرنګ د زولنو ته له کنعان څخه راغلی یو

نن دې عبرتونه له هوښیارو سره وخاندي

مونږ د لېونیو په اتڼ ور کښېوتلی یو

پل چې مو د پله پر سر ایږدې رقیبه پښه نیسه

مونږ چې له ازل څخه راغلي یو ښاغلي یو

مه راځه ساحله چیرې مونږ چیرې دا ستا سکون

مونږ یې سمندر ته د توپان په شپه لېږلي یو

نور مو تماشه کوي که خپله ننداره کوو

پوه نه سوو شبنم غوندې یې څو شېبې بللي یو

هره ورځ د ستورو په حساب لمبې په خوله کې وړو

مونږ له خپلې ژبې لکه شمعې سوځېدلي یو

مونږ خو بې اختیاره د نعمت پر خوان ور پرېوتو

ګوره چې سخي کور به لا څو ورځې منلی یو

پرېږده جهاني له دې وزره د پرواز تمه

غشي د نصیب چې پر شهپر باندې ویشتلي یو

ویرجینیا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

2000- 10- 12

✱

لا به تر څو وينو ملګرو دا د غم خوبونه

د جنازو سره ملګري د ماتم خوبونه

ځئ له آسمانه سره يوه کو دا زړه خبره

يا دي اختيار وي يا دي ځغلوي قلم خوبونه

نور به پخپله د خوبونو تعبيرونه کوو

پردي لا ولي ګوري موږ ته سم نا سم خوبونه

بوډي آسمان ته نوري مه نيسئ د خير لمني

په دي کږه ملا يې د ډيرو کړل برهم خوبونه

پير مُغان ويله خپلي آيينې سپيني کړئ

کنه حرام دي د سکندر او جام جم خوبونه

يوه منزل ته نه رسيږي بېلي بېلي کوڅې

دي سرابونو ډيرو وخوړل د يم خوبونه

نن د شيطان په لمسه غاړه د هابيل غوڅوي

سبا به ويني ويني ژاړئ د ستم خوبونه

جهاني نور نو د قسمت په خوښه نه يو روان

راويښوو په لويه لار کي هر قدم خوبونه

ويرجينيا

2000- 12- 8

✱

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو څو رنځوري شپې دي په لېمو يې زنګوو

شېبې د انتظار دي په کلو يې تېروو

دا ښار د نازولو دی چا درد نه دی ليدلی

تر څو به په زګېروي ورته زخمونه ويښوو

کلونه د سبا د جنګ په هيله خاوري کيږي

نن وزو له توپان سره خبره سپينوو

عمرونه له مطرب سره بې سوره نغمې ژاړي

ساقي په دې رباب کي نوی شرنګ پيدا کوو

چي ستا سره ښځېږي د هغې ګناه په ګوتو

قسمته له تندي څخه سجدې دي پاکوو

راپرېږده د ساقي سپينو لاسو کي سره شراب

واعظه ته رخصت يې موږ اورونه قبلوو

چي لوېږي مي زلمی ساقي په غېږ کي له مستۍ

جنت زاهده ستا سو موږ خمونه تشوو

ځوانۍ چي ګمراه نه کړ د خلوت په تاريکو کي

دا شپې راڅخه تښتي ځو توبې به ماتوو

هستي مو جهاني د عزراييل په غېږ کي غواړه

مستي لا په سلګيو کي د سره پاڅوو

ويرجينيا

2000- 8- 15

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیاله نیمه دي ولوېږي نظر په ماتوم

نن داسي مستي غواړمه ساغر په ماتوم

ژړ مخی به در نه سم په کوڅه کي لېونتوبه

څو کاني مي راوړي دي خپل سر په ماتوم

چي تمه د پرواز مي پاته نه سي په سینه کي

په غشیو کي در الوزم وزر په ماتوم

ستا شپې ته مي جانانه سره لمبه په خوله کي راوړه

د شمعي په څېر ژبه ده منتر په ماتوم

که سیوری غوندي ورك یم له تروږمی سره پر لارو

معلوم په هر قدم یمه سفر په ماتوم

شهیدي کربلا ته په جنگ نه یم در وتلی

غازي زور مي راوړی دی لښکر په ماتوم

شېبې د انتظار دي تر لحده پوري ورمه

دا شپه مي سبا نه کي زه سحر په ماتوم

نفس د زکندن یمه په ستوني کي گنډلی

یو جام د اجل غواړمه کوثر په ماتوم

قسمته نن په خپله خوښه ستا له غېږي ځمه

قلم پر تندي کاږمه دفتر په ماتوم

په نوم د جهاني چي دي لیکلي دي آسمانه

توپان درځخه غواړم سمندر په ماتوم

ویرجینیا

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

2000- 9- 12

☒

نور به له رقیب سره د کور خبري نه کوو

ويني به سرې کو د پېغور خبري نه کوو

ځله د پرديو د خوښۍ دپاره وسوځو

نور به وزر وساتو د اور خبري نه کوو

ولي خپلي ځانګي د جنون تېشې ته ونيسو

ځان چي تربور سوی دی د زور خبري نه کوو

ځئ چي د قسمت پر تندي خپلي کرښي وليکو

پرېږدئ له قاتل سره د ورور خبري نه کوو

ډېر مو له فرياده د رقيب کيسې شريني سوې

درد غوندي به پټ وزو د شور خبري نه کوو

زموږ لا په شهپر کي د آسمان خوبونه پاته دي

مرګه ځوانيمرګه لا د ګور خبري نه کوو

نن به جهاني بې وزرونو پروازونه وي

پرخه غوندي الوزو د لور خبري نه کوو

واشنګټن ډي سي

2002- 2- 19

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

منظم او ازاد شعرونه

زما کندهاره

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

د اتلانو د کیسو وطنه

د میدانونو خرخښو وطنه

داسي مي نه غوښتي چي نن دي وینم

په تن زخمي په سره کفن دي وینم

نه دي هلمند هغه موجونه راوړي

نه له مستۍ په خوله ځګونه راوړي

نه د ارغند غاړي ګلونه راوړي

نه دي ترنك زاړه سېلونه راوړي

نه دي دښتو کي قافلې وینمه

نه دي کېږدیو کي ډېوې وینمه

نه د رابیا له میني مست فتح خان

له کلابُسته قهرېدلی روان

نه ورسره دي د برېښو یاران

نه د مغولو په پوځ ګډ دی تالان

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې شپېلۍ دي په برېتو اغوستي

نه يې سرونه په نېزو اغوستي

نه چا ته کور نه چا ته بام پاته دی

نه د کيسو د شپو ارام پاته دی

نه د بيبو د خولې پيغام پاته دی

نه ښادي خان نه دلارام پاته دی

نه په زلمۍ مينه کې شور خوځېږي

نه په رګو کې د چا اور بلېږي

نه د احمد د توري شرنګ وينمه

نه يې لښکري نه يې جنګ وينمه

نه پاني پت په وينو رنګ وينمه

نه سينې خيري په خدنګ وينمه

نه مرهټياني ميندي بوري ژاړي

نه پښتنې په تېرو تورو وياړي

اوس دي پر کليو جنازې را اوري

له پېغلو سترګو اوښکي سرې را اوري

له خپل قسمته درته شپې را اوري

پر سپينو ورځو دي تيارې را اوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس هديره د افسانو يې زموږ

ګور د زلميو ارمانو يې زموږ

اوس له آمو تر اباسينه خاوره

له وينو مسته سره رنګينه خاوره

هغه درنه هغه سنګينه خاوره

هغه تر خپل ښارګ شېرينه خاوره

ورباندي ګرځي د اورنګ آسونه

د پردۍ سولي پردي جنګ آسونه

اوس دي په لار کي رقيبان پراته دي

اوس دي په عرش کي شيطانان پراته دي

پر خزانو دي ښاماران پراته دي

په کوه قاف کي دي دېوان پراته دي

لاري کوڅې دي د اغزو ډکي دي

ياغي درې دي له لمبو ډکي دي

ما خو به ستا په نوم فالونه کتل

ما له قسمت سره سوکونه وهل

ما دي په غېږه کي ګلونه ليدل

ما دي تندي کي جنتونه ويل

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مي په زړه کي ستا يادونه ژاړي

هره غزل کي مي بيتونه ژاړي

لا مي د وران قسمت خوبونه وينم

لا دي په برخه توپانونه وينم

لا په غضب د آسمان خونه وينم

لا د ډېرو بارانونه وينم

لا به د دوست په نوم درځي غليمان

لا به دي وژني د لستوني ماران

راسه چي ويني ته دي اور درکمه

زاړه جنون ته به دي شور درکمه

ځو لېونی چيغي په پور درکمه

زخمي لمبو ته به دي زور درکمه

راځه يو مسته پياله بنګ پورته کو

يو ځل به بيا د توري شرنګ پورته کو

راځه چي بيا د افسانو په ژبه

د ملالۍ او د عينو په ژبه

د ميوندونو د کيسو په ژبه

څه د توپك څه د جرګو په ژبه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن شپو ته مشالونه راوړو

د تیارو ښار ته څراغونه راوړو

زما کندهاره د زمرو وطنه

زما د سرکښو پښتنو وطنه

د اتلانو د کیسو وطنه

د میدانونو خرخښو وطنه

داسي مي نه غوښتي چي نن دي وینم

په تن زخمي په سره کفن دي وینم

ویرجینیا

2001- 5- 15

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به څه لیکې شاعره

هغه ستا د ابا مېنه تالا سوې

چې تندي کې دي سجدې ورته ساتلې

د ګلونو پر غونډۍ اورونه اوري

وږمه ځي تر ارغوانه پښه نیولې

په کوڅو کې یې ژوندۍ جنازې ګرځي

پر کورونو د بلا ساه ده ختلې

له باڼو تر ګرېوانه د اوښکو کور دی

له زلمو شونډو موسکا ده کوچېدلې

پر اوږو د اوښکو ووته له ښاره

د خندا جنازه ولاړه غم لړلې

اوس به څه لیکې شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکې شاعره

اوس په ساندو کیسې وزي له کابله

چې کوڅې یې وې ښایستې په پېغلو حورو

سور سالو یې د لمبو رنګ دی اخیستی

چې په ښکلي وه باغونه د انګورو

پر انګړ یې د پاتا کمبلي ژاړي

پر تېر سوی دی ناورین د زورورو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشومان يې بلاګاني په خوب ويني

افسانې د برېتورو، ږيررو

د هر پلار کيسه د زوی په وينو سره ده

هره مور ده پرهارونه د ناصورو

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

کله چې کوم وطن ته ورېې دا کور خرابي

اوس به څوك اوري آواز د پردېسانو

کوم ولات کې يې درمل ورته ليکلي

څوك به اوري فريادونه د زخميانو

څوك به غوږ نيسي نارو ته د بې پلارو

څوك به وژاړي سلګۍ د يتيمانو

څوك به بيرته لوپټه د خور پر سر کي

څوك به نيسي ګرېوانونه د غازيانو

د نښتر وني جنډې سوې د قبرونو

لا رواني دي جوپې د شهيدانو

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به ځوك له قلندره سره ژاړي

اوس به ځوك لېږي میرا ته غزلونه

ځوك به اوښكي تویوي پر مینانو

ځوك به ژاړي په كېږدیو كي نكلونه

كوم حمید به خط و خال كاغذ ته یوسي

یادوي به د یارانو سفرونه

ځوك به اوري كرامت د درویشانو

ځوك به ګوري پر رحمان باندي فالونه

ځوك به نیسي د دیدن د ګودر لاري

له سالو سره به ځوك ستایي اورونه

اوس به څه لیكي شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیكي شاعره

اوس به ځوك د هندوكش سندري بولي

اوس به ځوك ځي په اتڼ تر خیبرونو

اوس به ځوك د ارغسان پر څپو ګرځي

ځوك به لیكي قصیدې د كونړونو

ځوك به بولي له آمو تر اباسینه

غر او سمه د سركښو اولسونو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوك به بولي له اټكه تر مالانه

قلاګاني د بابا له ميراثونو

اوس به ځوك د جلالا ګودر ته يوسي

د هلمند ځخه شرنګی د امېلونو

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

اوس به ځوك رايادوي تېري خبري

اوس به ځوك راويښوي زاړه نکلونه

اوس به ځنګه نکلچي غاړه تازه کي

اوس به څه وايي زامنو ته پلرونه

اوس به ځوك د پاني پت په توره وياړي

اوس به ځوك تسليموي اصفهانونه

کوم شېرشاه توره ايستلې ځي سسرام ته

کوم اکبر به ورانوي د فرنګ خونه

کوم اورنګ به خپل زخمونه ويني ژاړې

کوم خوشال به لړزوي په کټ کي زړونه

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کومه پېغله به غرمه د میوند سره کي

د خپل یار له وینو څوك ایږدي خالونه

اوس به کومه تورپېکۍ پر بولدك ورسي

کومه چیغه به کي سره ساړه رګونه

کوم لاسونه به مرۍ د قاتل نیسي

څوك به اخلي د پېړیو کساتونه

څوك به راسي د ایوب سره ملګري

څوك به واچوي سندرو ته نومونه

څوك به تاو کړي د بابا بګړۍ له سره

څوك به وران کي د ازل کښلي خطونه

اوس به څه لیکي شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکي شاعره

نن هغه ماشه د ورور پر لور کښېږي

چي یې غړي تښتول د رستمانو

نن هغه غشي د خور ټیکري پېیلي

چي یې زړونه سوري کول د سرکښانو

نن هغه اور د ابا پر مېنه بل دی

چي کرلې یې لمبې پر ګرګینانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن هغه توره د ورور په وینو سره ده

چي خیرلې یې سینې د غلیمانو

نن هغه سالار د بل په پښو کې پروت دی

ککرۍ چي یې وهلې د بتانو

اوس به څه لیکې شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکې شاعره

اوس له ګوتو د مطرب وینې را اوري

ژبي سل ځایه زخمي د شهبازونو

د سندرو سره غبرګې وایې ساندې

د رنځورو زګېروي ځي له ربابونو

اوس به چیري د زلمیو خوني غورځي

ګنهکاره سوه سورنا ږغ د ډولونو

شپې ته راغله انګولا د بلاګانو

شمع کوچ سوه د محفل له ماښامونو

د تیارو اجاره دار محتسب راغی

خپروي زړې تیارې پر ځوانو زړونو

اوس به څه لیکې شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکې شاعره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر ګودر دي مېلمنې د بلا سترګي

نه شرنګی سته د پاولیو نه پایلو

پر نغمو پر زمزمو چپاو راغلی

زاغ نیولي ځالګۍ دي د بلبلو

نه محفل کي ګناهونه یاغي کېږي

نه خیام سته د توبو د ماتولو

سپین لاسونه د ساقي به چیري وېشي

پر یارانو شنې پیالې ډکي له مُلو

اوس به څوك رنګونه تش کي په قلم کي

څوك به لیکي دېوانونه د غزلو

اوس به څه لیکي شاعره راته وایه

راته وایه اوس به څه لیکې شاعره

اوس نسیم راوړي خبر د تورو ورځو

اوس له شپو سره راځي اغزن خوبونه

آفتونو پکښي کړي ځالګۍ دي

جنازو پکښي اوډلي دي کورونه

وایي نسته کجاوې شا لیلا ورو ورو

پېغلي نه نیسي د اوښو پېزوانونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس يې نه راوړي رويبار د ديدن زېرى

له قاصده سره نسته سلامونه

په کوڅو کې يې زموږ پلونه بېگانه دي

له اغيار سره يې کړي پيوندونه

اوس به څه ليکې شاعره راته وايه

راته وايه اوس به څه ليکې شاعره

ويرجينيا

2000- 3- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ثریا پر مزار

زما د ګران دوست او ځوان شاعر هادي هادي د هغه شعر په جواب کي لیکل سوی دی چي، ستا به باور نه راځي، تر عنوان لاندي یې په جلال آباد کي د ملکې ثریا پر مزار باندي لیکلی دی. ثریا ته یې ویلي دي چي ستا به باور نه راځي چي ستا په وطن کي پر ښځو څه تېرېږي.

واه زوروره څه په لوړ آواز سندري وایې

ستا په سندرو کي بږغونه د پېړی اورمه

لکه له منځه د وحشي او توپاني سمندر

زه ستا آواز د بې وزلانو له بېړی اورمه

د غرونو منځ کي له درو له ګړنګونو څخه

یوه خوږه یوه اشنا غوندي شپېلۍ اورمه

څومره زړه ور یې چي لا نوم د ملالۍ یادوې

د ثریا د قبر سر ته یې لنډۍ یادوې

لا دي د زړه خواله راوړې د نازو لونو ته

لا په دښتونو کي سندري د کوچۍ یادوې

لا دي ژوندۍ ده په سینه کي سوځېدلې مینه

لا ماښامونه لا اورونه د کیږدۍ یادوې

لا دي خوبونو ته راوزي خپلي دنګي نجوني

لا د ګودر سره پاولي او غاړګۍ یادوې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس دي هغه ښکلي پېغلوټي بې پاولیو گرځي

اوس بې پوړني ببر سر بې غاړگیو گرځي

اوس یې سندري په دښتونو کي شپې نه ویښوي

چي د شیطان محتسب سترگي پر کیږدیو گرځي

هغه ښایستې د غزلونو د شعرونو سترگي

له اوښکو سرې دي شوږېدلي په زاریو گرځي

اوس د دېوانو د شامته ښکلا وتورېده

د ترابان په کور کي پوځ د شاپېریو گرځي

اوس یې په مېنه کي د توري بلا مور لنگه ده

په پېښور کي په کوڅو کي د پردیو گرځي

هغه ښایستې په تورلېنگیو کي پلو گرځوي

د گیدړانو کره لونې د زمریو گرځي

د ثریا د خویندو میندو هدیره ورکه ده

د ښکلیو لوڼو یې کلا ورکه دېره ورکه ده

اوس د زلخورې ابوجهل د لښکر له جوره

په ماښامونو کي لمبه ورکه خېمه ورکه ده

څوك د تورونو څوك سنگسار دپاره جوړي نجوني

پر سورکې شونډو یې د ژوند بله کیسه ورکه ده

اوس نه په ورا نه په اتڼ نه په مېله راوزي

د ژوند له خوني یې رڼا ورکه ډېوه ورکه ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې تورتم کې به له چا سره غمونه ژاړو

اوس به د کومو ځوانیمرګو لحدونه ژاړو

د کومو کونډو کومو بورو کومو وارارو سره

د چا کیسې او د چا شناختې او قبرونه ژاړو

د بې عزته محتسب دُره عزت لوټوي

د چا پر ولې پر ناموس باندې زخمونه ژاړو

دلته به څرنګه ګرېوان د زورورو نیسو

دلته به چا سره دردونه پرهارونه ژاړو

دلته مو وژني د نصیب د فیصلو په حکم

وایه له چا سره دا تور عدالتونه ژاړو

اوس د بابا پر مېنه حکم د اورنګ چلېږي

د پردۍ تورې به موږ چا ته ګوزارونه ژاړو

ګوره هادي ! نن دې پر خویندو بدې شپې راغلې

د رڼاګانو په وطن کې دې تیارې راغلې

چې پایزېبونو به یې شپې له کېږدۍ وشړلې

هغو پایپو ته نن تورې زولنې راغلې

خو که دا مېنه په ریشتیا د ملالۍ مېنه وه

که د نازو او ثریا او تورپېکۍ مېنه وه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که په ریشتیا زمریو میندو وه راوړي بچي

که په ریشتیا د عُقابانو د ځالې مېنه وه

که د شهید مین په وینو چا خالونه وهل

که د ګولیو په باران کي د سیالۍ مېنه وه

که چا دي خاوري ته د وینو اوبه خور ورکړې

که د اتڼ که د پایکوب که د مستۍ مېنه وه

نو پر دي خاوري داسي ډېري زلزلې راغلي

دي هسکو څوکو داسي ډېري حادثې لیدلي

دلته مرګي مورې ته په زر ځله خېمې وهلي

د بورو ورارو سترګو ډېري جنازې لیدلي

مورې له ازله د توپان په شپه کي وزېږېدو

دي سمندر کي له پېړیو مو څپې سهلي

که ژوند باقي و یوه ورځ به مو بیا ښکلي نجوني

لکه د غرونو غرڅه مستي نازولي نجوني

بیا پر واټونو ډلي ډلي په سېلونو ګرځي

زما د کابل هغه ښایستې هغه ښاغلي نجوني

بیا به په سرو منګلو زړونه له کوګله کاږي

په شرنګا شرنګ به را رواني وي منلي نجوني

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به د سترګو تر کونجو ګوري مکار محتسب

موږ به پر نویو پاڼو نوي حسابونه لیکو

بیا به د شعر پر مځکه وکرو د مینې فصل

بیا به له سره نوي نوي غزلونه لیکو

واشنګټن ډي سي

2001- 9- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنداني خيالونه

ما ويل زه به يوه ورځ د پسرلي په سهار

چي مځکه سره او شنه وي

چي د بوډۍ په ټال کي

غزلي ناځي ترې نظمونه اوري

چي د توبې پر لغوړنو پر چاودلو شونډو

کيسه د ذکر زنګ وهلې نيمه خوا ويده وي

چي له محرابه سجدې نه راپاڅي

چي شيخ د خپل قهر په اور کي سوځېدلی پروت وي

چي په جومات کي غځېدلی پروت وي

چي د نې او د خُمار سندري

چي د جانان او د نګار سندري

چي د ساقي او د خپل يار سندري

هم له شبنمه هم له ګلو خوځي

هم له نرګس هم له سنبلو خوځي

هم له اوربل هم له کاکلو خوځي

له شونډو خوځي له سرو مُلو خوځي

زه به راځم پر هغه لاره باندي

چي تا په مياشتو په کلو څارله

چي تا په اوښکو په سلګو څارله

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا په دعا، تا په تعوېذ، تا په فالو څارله

زه به راځم لکه د تلليو مرغکيو په څېر

د پسرلي د توتکيو په څېر

او راسره به وي د سپينو مرغلرو امېل

زه به کيسې د پردېسيو کوم

ته به کيسې د شوګيريو کوې

زه به له ګل څخه فراق ژاړمه

ته به نکلونه د اغزيو کوې

زه به دې غېږ کې نيسم

ته به مې غېږ کې نيسې

يوه شېبه به شوګيرونه هېر کو

د خيال په تاو به خزانونه هېر کو

اوښکې به هيرې کو غمونه هېر کو

خو ګراني کله د زمان بندېوان

دا د عمرونو د زندان بندېوان

په زړه ظالم د شنه آسمان بندېوان

زما د خيالونو زولنې ماتوي

يا ستا د اوښکو سلسلې ماتوي

دا په زړه سخته زمانه

کله ارام ته پرېږدي

د پردېسی ستړي خپاره خيالونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې وسۍ زخمي زخمي خوبونه

واشنګټن ډي سي

2000- 11- 1

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عمر سودا

ځوانيمرګي ځوانۍ څه وې
سپيني ږيري مخ دي تور سه
مرور يم تر قيامته
څه کلونه دي په ګور سه

ځوانۍ چيري مي کړې ورکه
چېري ولاړې ښکلي نجوني
چي ښايستې ونې يې ګورم
رانه ليري ځغلي نجوني

خدايه نغده مي راوړې
پور ته نه يمه راغلی
پنځه ورځې مي زلمی که
ژوند مي ټوله دربخښلی

چي بيا زه يم بيا ياران وي
بيا سبزه وي بيا ګلان وي
چي بيا می وي بيا مستان وي
د شرابو رود روان وي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیالې سر پر سر تشېږي

ښاخلې بند پر بند ماتېږي

ویني وار په وار تودېږي

مرگ او ژوند دواړه هېرېږي

شرنگ سي پورته له ربابه

لمبه خېژي له دریابه

شیخ توبه کي له کتابه

پرهېز مات کي له شرابه

له پایکوبه د یارانو

شپې سي اور د رقیبانو

ورځې توري د شیخانو

ژوند اغزي د غلیمانو

یو د بل په سترگو پایو

زه او یار مي لاس تر غاړه

یو په بل کي سره ورك سو

په یوه هستي کي دواړه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ډکېږي هم تشېږي

صُراحي او ګيلاسونه

له مستانو نسکورېږي

د سرو مُلو ډك جامونه

نازولې ساقي ګرځي

لکه څانګه د ګلونو

چې خمار مستي يې څاځي

له سرو سترګو له لاسونو

خدايه سپين وېښته مې واخله

په رګو مې کړه اورونه

بس پنځه شپې مې زلمی که

نور دې ونيسه کلونه

چې توبه وي له حسابه

زه هغسې مستي غواړم

چې پرهېز وي له کتابه

زه هغه کلونه ژاړم

او که دا نه وي خالقه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې اجله درنه ولاړم

ويرجينيا

2002- 3- 13

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ښایسته یې

ته لکه ستوری د آسمان پر لمن

ته لکه سترګه د سبا ښایسته یې
په آسمانونو کي تنها ښایسته یې
ته له ازله له پخوا ښایسته یې
ته د مستۍ ته د خمار په شپه کي
لکه ساقي لکه مینا ښایسته یې
لکه پانوس لکه رڼا ښایسته یې
لکه جلوه لکه برېښنا ښایسته یې
لکه شبنم لکه ځلا ښایسته یې
لکه ګلاب لکه بورا ښایسته یې
لکه لاله په سره لمن کي د بېدیا ښایسته یې
لکه غزل ټوله ښکلا ټوله له رنګه ډکه
لکه خیالونه د شاعر د هري خوا ښایسته یې

ته لکه زېری پر غوږو لکه نغمه پرېوزي
له سر تر نوکه په رګو لکه لمبه کښېوزي

ته لکه شمع لګېدل دي زده دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په توره شپه کي بلېدل دي زده دي

هم سوځېدل هم سوځول دي زده دي

هم ويلول هم ويلېدل دي زده دي

لکه خيالونه الوتل دي زده دي

پردي خوبونه تښتول دي زده دي

زخمي کول کرارول دي زده دي

ته لکه زرکه له اوازه دي درې ښکلي دي

لکه شپېلۍ له مازيګره دي رمې ښکلي دي

لکه لمبه له ماښامونو دي خېمې ښکلي دي

ته لکه وړانګه له سهاره دي څپې ښکلي دي

ته لکه ګل د نسترن له تا بهار ښايسته دی

لکه نسيم لکه وږمه له تا سهار ښايسته دی

لکه سپوږمۍ له تا آسمان له تا سينګار ښايسته دی

ستا له تصويره مي خوبونه ښکلي

په تصور مي دي خيالونه ښکلي

ستا له خيالونو مي نظمونه ښکلي

ستا په هستۍ مي غزلونه ښکلي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو ژوندی یم ستا په نوم به غزلونه لیکم

تر څو چي یونم څو چي وینم څو چي سترګي لرم

ستا پر تصویر باندي به اوښکي کرم

ستا په خوبونو به مي شپې بیدوم

ویرجینیا

2002- 3- 13

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي شپېلۍ بنده نه کې

شپانه دا خپله شپېلۍ بنده نه کې

په دې دښتونو کې يوازې دا يوه نغمه ده

چي موږ ته نکل د پېرېو کوي

يوازې دغه آواز

اوس د آشنا دښتونو

د جګو جګو غرونو

زموږ د زهيرو چپاو سويو زړونو

د نړېدلو سوځېدلو خونو

د ځوانيمرګو نيمه خوا قبرونو

يوه يوه کيسه پر ژبه لري

يوازې دغه آواز

يوازې ستا د شپېلۍ مستي او آزادي نغمې

د لوړو غرونو تر کمرونو ورځي

لا د کيږدۍ تر ماښامونو ورځي

لا په دښتو کي تر اورونو ورځي

لا د زلميو مينانو تر نکلونو ورځي

لا د بلبلو چنچنيو تر غوږونو ورځي

شپانه دا خپله شپېلۍ بنده نه کې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زموږ د غرونو دا ژور لاښونه

چي دا زخمي ګلونه

دا سوځېدلي او دا وچ ډاګونه

دا نيمه خوا ښارونه

دا بې صاحبه دا ميرات کورونه

دا د مرګي له ساندو ډکه خونه

يوازي تا پېژني

شپانه کلونه کېږي

چي وطن رنګ د لېونتوب اخيستی

جنګونو باج له سړيتوب اخيستی

د څو قاتلو لوټمارانو ټولۍ

د بېګانه داره مارانو غدۍ

زلمي سرونه په لمنو کي وړي

شهيدي ويني په خُمونو کي وړي

پردي تېغونه په لاسونو کي وړي

نه يې په شپو کي دي کيسې پرې اېښې

نه په کيږديو کي لمبې پرې اېښې

نه يې پر شوندو ترانې پرې اېښې

نه يې شهباز نه يې نغمې پرې اېښې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې لنډۍ نه يې نارې پرې ايښې

ستا له شپېلۍ به هم نغمې تللي وي

ستا له نغمو به هم کيسې تللي وي

ستا له کيسو به هم مزې تللي وي

تا ته به هم سورونه نه وي پاته

ستا له آوازه به هم ويني څاڅي

ستا له سورونو به هم اوښکي پاڅي

تا ته به کله دونه شور پاته وي

ستا د نغمې به کله زور پاته وي

ستا به د وينو چېرته اور پاته وي

خو ته دا خپله شپېلۍ بنده نه کې

ستا له شپېلۍ واری سم

که سبا بيا مو ګودرونه خپل سول

که مو دا غرونه دا دښتونه خپل سول

که په کېږديو کې اورونه بل سول

او بيا کيسې د اوربدلو سولې

بيا غاړګۍ د اچولو سولې

پېغلي ګودر ته د ورتللو سولې

د پايزېبونو د پاوليو شرنګولو سولې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محتسب سترګي ړندې سوې د ایستلو سولې

بیا به دا ستا په نغمو

بیا به دا ستا په آواز

دا ستا په مسته شپېلۍ

راویښوو د نیمو شپو نکلونه

له شپو به باسو شیطاني خوبونه

بیا به را یاد کو پخواني وختونه

بیا به رباب ته شهبازونه راسي

بیا به نغمو لره سورونه راسي

بیا به نڅا ته پایزېبونه راسي

بیا به محفل ته پانوسونه راسي

د ساقي لاس کي به جامونه راسي

ته به شپېلۍ ږغوې

یاغي سندري به دي

راپاځوي د رګو وچي وینې

ژوندۍ کوي به زمولېدلي مینې

راویښوي به ډکي ډکي پینې

دا شپېلۍ بنده نه کې

په دې شپېلۍ کي زه خوبونه وینم

پکښې خیالونه وینم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته خوبونه زنګوم پکښي ټالونه وینم

د نن اورونه هېرومه جنتونه وینم

شپانه دا خپله شپېلۍ بنده نه کړ

ستا له شپېلۍ واری سم

په دې دښتونو کې یوازې دا یوه نغمه ده

چې مورِ ته نکل د پېرِیو کوي

ویرجینیا

2000- 8- 12

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګي

پرون مي نابېره

پس له کلونو ستا پر لور سترګي در واوښتلې

او د عينکو شاته

يوازي ستا د خمارو سترګو کيسه پاته وه

نه له اوبو ډکي وې

نه له رمزو ډکي وې

نه له نخرو ډکي وې

پکښي مي ونه ليدل

د مستۍ ډك سره او نري رګونه

نه يې رازونه ويل

نه يې نازونه کول

نه يې باڼو پيره دار

نه يې وارونه کول

نه يې ښکارونه کول

نه يې د زړونو امېلونه پېيل

نه يې وعدې د سباوون کولې

نه يې کيسې د مستو شپو نه د پرون کولې

نه يې کاږه باڼو حملې د شواخون کولې

نه يې پر زړونو اورول نوي تازه وارونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې له سترګو تښتوله د ځوانۍ خوبونه

پرون مې نابېره

پس له کلونو ستا پر لور سترګې در واوښتلې

درته کتل مې چې ښايستې سترګې دي

هغه د ميو پيمانې سترګې دي

له بېخوبيه له مستيه تکې سرې سترګې دي

د غزلونو افسانې سترګې دي

بنګ د ځوانۍ او د مستۍ نه لري

ناز د ورېښمينې ناوکۍ نه لري

تمه د عمر د نازونو د پېرۍ نه لري

او له کونجونو څخه غلې غلې

د بلې مستې غنم رنګې نازولې نجلۍ

ها د ښکلا له تارو پوه ده د اودلې نجلۍ

د غټو بورو سترګو

په ننداره پسې کرار کرار مزلونه وهي

چې خپلې شپې به يې يادېږي کنه

چې خاطرې به يې پارېږي کنه

پټې له ځان سره ژړېږي کنه

ويرجينيا

2001- 3- 17

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوگند

چي لا تر څو مي په رباب کي وي تارونه پاته

چي مي له ګوتو کي شهباز خوځېږي

چي يې لا توان د شرنګولو لرم

چي لا نغمه د ږغولو لرم

او لا يو څوك د اورېدلو لرم

او لا مي پاته په نغمه کي وي وروستي سورونه

زه به رباب وهمه

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چي د تيارو او د سکوت شيطانان

زما پرتندي سجدې ليدلای نه سي

ياغي نارې مي اېلولای نه سي

شمع په لاس به په کوڅو کي د رندانو ګرځم

زه به پر کور د ميخوارانو ګرځم

تشي پيالې کړنګوم

ځانته زاهد قهروم

اور د دوږخ پاروم

کور د ريا سوځوم

که نشې نه وي که مستي که شرابونه نه وي

که ساقي نه وي سپين لاسونه ډك جامونه نه وي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که محفل نه وي که نڅا که پایکوبونه نه وي

یوه خماره چیغه

څه لېونۍ او څه هوښیاره چیغه

پورته کومه دا سکوت ماتوم

ژوندي قبرونه په نارو ویښوم

ځانته زاهد قهروم

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چي د تیارو او د سکوت شیطانان

زما پر تندي سجدې لیدلای نه سي

یاغي نارې مي اېلولای نه سي

که د تور مخو زاهدانو پیره دارو سترګو

د محتسب او د قاضي دواړو مکارو سترګو

له خلوتونو راوتلو ریاکارو سترګو

په رنجو تورو دوو غدارو سترګو

له ګودرونو د پېغلانو نارې وشړلې

له پایزېبونو یې د شرنګ سلسلې وشلولې

له ماښامونو یې کیسې او لمبې وایستلې

زه به ګودر ګودر نارې وهمه

زه به پر سپینو مرغلینو اوړو

زه به پر سپینو پر ورېښمینو لېچو

د منګوټیو سلسلې یادوم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه به کيږدی ته ورځم

زه به لمبې بلوم

زه به کيسې ويښوم

ځانته زاهده قهروم

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چې د تيارو او د سکوت شيطانان

زما پر تندي سجدې ليدلای نه سي

ياغي نارې مي اېلولای نه سي

لا خو ژوندی يم لا له ستوني مي اواز راوزي

لا خو بينا يم سپين له توره بېلولای سمه

لا يوه چيغه مستانه پورته کولای سمه

لا خو په وينو کي بخري ګډولای سمه

لا خو غزلې مستولای سمه

لا مي سينه کي ناويلي ترانې پاته دي

لا ترانو کي څو زخمي زخمې نارې پاته دي

لا له شهبازه سره غبرګې زمزمې پاته دي

لا په رګونو کي څو څاڅکي ويني سرې پاته دي

لا مي په وينو کي څو ګرمي هنګامې پاته دي

لا به زه اوس د انځورګرو په کوڅو ګرځمه

په قلاګانو په حجرو ګرځمه

د ورکي مېني به پوښتني کوم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوډي کتني کوم

څو سوځېدلي تصويرونه ايرډم

څو پاڼي پاڼي کتابونه اوډم

پکښي څېره د خپل جانان لټوم

له ماتو ماتو قلمونو سره

پر سپين کاغذ باندي خطونه ليکم

يوه څېره رسموم

بيا له تصويره سره لوبي کوم

ترېنه انځور جوړوم

د زړه په وينو يې خالونه ايږدم

ځانته زاهد قهروم

ما د جنون په سر قسم کړی دی

چي د تيارو او د سکوت شيطانان

زما پر تندي سجدي ليدلای نه سي

ياغي ناري مي اېلولای نه سي

ويرجينيا

2000- 12- 19

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لا اورونه بل دي

د پوهاند عبدالشکور رشاد د شعر په اقتفاء

ها چي په وينو يې لړلي دي د غرو لاښونه

چي يې لمن کي رغړېدلي دي مغرور سرونه

چي يې د توري له هيبته لړزېدل په کټ کي

د غليمانو د تورزنو جنګياليو زړونه

چي يې کيسو ته له باګرامه تر سسرامه پوري

يو په يو وښودل د شېر او د سکندر نومونه)1(

چي يې راپاڅي افسانې د اصفهان له کيسو

چي يې له ډاره رپېدله قزلباش پوځونه)2(

چي پاني پت ته يې ور وښودی ايمان د توري

چي د تاريخ سينې ته ولاړل دُراني تېغونه

چي له پاميره تر سپين غره تر خيبره پوري

پکښي ايرې سول يرغلګر او د دښمن هډونه

چي له سکندره له چنګېزه يې کړې لاري ورکي

چي د فرنګ پر زړه يې کښېښودله تور داغونه

چي سره تبۍ يې کړله مځکه د فرنګ او تزار

چي يې په غاړه کي ور وتومبل د اور لاړونه

چي سرو لښکرو پکښي زر ځله ټکري وکړې

چي خپل تاريخ ته يې سوغات يووړله ژړ مخونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي يې د کونډو، بورو، ورارو حسابونه ورك دي

چي يې د شمېر په ژبه نه راځي ناسور زخمونه

چي يې تر ننه تر سبا او تر پېړيو پوري

په ښار او کليو کي ور وکړله سره اورونه

چي دي انګړ ته د کوربه بې اجازته راځي

کوم بختور به وړي تر کوره مات ژوندي بندونه

دلته سيني دي له ازله له پولادو جوړي

دلته له ټانك سره ډغري وهي کلك سوکونه

او يوه ورځ د دې وطن په کړلېچو کي مات سول

د تزارانو په ګناه ککړ خيرن لاسونه

او يوه ورځ سو د پېړيو طلسم دړي وړي

او يوه ورځ له هسکه راغلل د بري ږغونه

ويل يې سپك سول د درانه پښتون انګړ ته چي تلل

د کبرجنو داړه مارو ناروا ټانکونه

پر مځکه جوړي زلزلي سوې د اتڼ له زوره

ميدان ته ووتل د تېرو افسانو ډولونه

ولاړې د غرو شاته نيهام سو تښتېدلی ښامار

په ميدانونو کي يې پرېښودله مات غاښونه

د کنډوالو ناره يې واورېدل په عرش کي خالق

د کونډې ناوي په نيکريزو سرو لاسو عرضونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونو سیندونو یوه بل ته پیغامونه لېږل

د شهیدانو له جنډیو اوربدل رنګونه

چا ویل بیا ګوندي سمسور سي سوځېدلي کلي

ګوندي دا شاړي مځکي بیا وسپړي سره ګلونه

بیا له سورنا او له ربابه نغمې پورته سولې

نڅا ته ووتل د نجونو او زلمو فوجونه

مبارکۍ وې یو د بل غوږ کي ویله خلکو

نن که سبا وي پردي کیږي بېګانه کمپونه

نور به ستنېږي ستړي کډې له پردیو خاورو

نور به خالي وي د پردي ملکو پردي کورونه

نور به شملې د شمله ورو چا ته ټیټې نه وي

زموږ د زلمو غیرت به نه څټي پردي دېګونه

خپل به قاضي خپل به ملك خپل به وي مشر د قام

بیا به پر خپلو مځکو یون کوي آزاد قومونه

بیا به د زرکو په ګامونو وي رواني نجوني

بیا به سینګار وي په کوچیانو زرغونه دښتونه

بیا به د تالندي د زوره غر او سمه رېږدي

بیا به غورېږي د ترنك او ارغسان موجونه (3)

خو یو ناڅاپه سره ورغلې خوني لښکري

بل سول په ښار او په باندېو کي د نفرت اورونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه چي چا ته د پېړيو دښمني وي پاته

لکه بدی ته پاچېدلي وي غليم تربرونه

لمبې له کليو له ښارونو له کوځو پورته سوې

سره سول د ورور او خور په وينو د غازي لاسونه

د خور پوړنی د ابا شمله يې ولوټله

له زړونو ووتل د ميني او غيرت نومونه

يا زموږ بچي په کور کي تل دغه ناخوالي کوي

يا په پردي کور کي بدل سول زموږ ياغي مېړونه

چي په نومونو يې سندري جوړولې نجونو

هغو غازيانو يې پر کليو اورول مرګونه

او لا تر ننه دا بدمرغه هنګامه جوړه ده

او لا تر ننه کيندل کيږي د زلمو قبرونه

لا د ابی په غېږ کي نه دی کرار سوی ماشوم

لا هره شپه په خوب کي ويني د قاتل بريتونه

لا يوه بل ته سره اړوي اوتري سترګي

لا يې په کور کي مېلمانه دي د مرګي يادونه

چا ورته کړي دي کيسې د هغي بري کوځې

چي د ژوندي انسان په سر کي چا وهل مېخونه

چا ماشومانو ته ويلي دي چي تل به ويني

د افغانانو په ازل کي نوشته جنګونه

دي افسانو د کور او کلي ارامي وړې ده

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ماشومانو يې غلا کړي دي خواږه خوبونه

هسې نه بيا پردي راغلي وي د سيوري په څېر

له يوه بله مرور کړي د قومونو زړونه

هسې نه بيا يو څو تور مخي په جرګو ورګډ سي

هسې نه يو له بله وجنګوي لوی ښارونه

هسې نه سپکه سي شمله د باتورانو د کور

هسې نه بيا په وير اخته سي دا زوی مړې خونه

بيا خو به نه وي د قلا په مخ کي غل پيره دار

شريك خو نه دي له رقيب سره د زړه رازونه

نيکه ويل چي خپل مو خپل دي بېګانه مغول دي

هېر خو به نه وي د بابا او د نيکه پندونه

بيا په لوی لاس خو به بلا چا رابللې نه وي

هېر خو به نه وي پروني او پخواني نکلونه

چي غمازان مو مرکې کوي د وروڼو تر منځ

تر هغې ورځې به د وينو وي روان سيندونه

لا به را اوري د آسمانه څخه سره اورونه

لا به غړومبېږي ډك له اوره دوړخي توپونه

ويرجينيا

)1(په هند کي د پښتنو دوو مشهورو شاهانو، شېرشاه سوري او سکندر لودي، ته اشاره ده.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

)2(قزلباش)سور سري، يا د سرو خوليو خاوندان(د اېران د صفوي شاهانو پوځيان وه، چي هم يې په كندهار كي د ميرويس نيكه له لاسه ماتي وخوړې، او هم يې په اصفهان كي د شاه محمود هوتك د انتقام مزه وڅكله.

)3(ترنك او ارغسان د كندهار دوه لوى سيندونه دي، چي پر غاړه ي ډېر لوى غلجي او دراني قبايل آباد دي.

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي رانه سې پسرليه

د خوشحال خان ختټك د بهاريه قصيدې په پيروي

هی افسوس چي بيا به رانه سي بهار
نه ځولۍ ځولۍ ګلونه نه ګلزار
نه ښايسته به سي ټالونه په پېغلانو
نه ولاړ به وي زلمي كتار كتار
نه روان به وي همزولي لاس تر غاړه
نه نوروز نه ګل سرخ نه شالمار
نه به ښكلي وي دښتونه په زلميو
نه به پورته له باغونو وي چغار
نه به بيا خوشال ايستلې توره راسي
نه به باز غوندي منګل سر كي په ښكار

نه به سره تبۍ كي مځكه د مغولو
نه لښكر به د غليم كي تار په تار
نه مرغان به د رحمان پر غزل ژاړي
نه بې ګوري ځوك فالونه پر ګفتار
نه به ځوك د قناعت په اطلس وياړي
نه به ګرځي په خرقه كي شهريار
نه به كړنګ و شنو پيالو ته حميد وركي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه به شونډې پکښې وینې د خپل یار

نه به اوښکې تویوي پر مسافرو

نه به فرش کې په لېمو دلبر ته لار

مهاجرې سولې ورځې شبستان ته

د تورتم لښکر نیولی د لمر ښار

نه د زرکو په نارو دي غرونه ښکلي

نه بازان خوني منګول تېره منقار

نه نارې دي د چنچڼو د قمریو

نه شاهین پسې وتلی دی په ښکار

په ګزمو د شیطانانو سترګې ګرځي

منګې نسته پر ګودر باندې کتار

پاولې نه کوي شرنګی پر ګودرونو

پېغلې نه لري خالونه د سینګار

نه غوټۍ دي د سوما له اوبو مستې

نه لښکرې د بورا ګرځي خمار

نه ورېمې ګرځي په شپو کې د ګلونو

نه شبنم له غونچو الوزي سهار

هره خوا ګرځي لښکر د صیادانو

اوس بلبل ترانې نه وایي په جار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نارنجو ګل به څوك ګرېوان ته يوسي

محتسب چي وي وهلی ننګرهار

څوك به وليکي خاټول ته غزلونه

د مرګي لښکر چي پروت وي پر مزار

ګناه کاري سوې جنډې د زيارتونو

نه سخي سته نه لمن د لاله زار

جنازي دي چي را اوري پر کورونو

مستي نه لري کوڅې د کندهار

ستا په نوم چي ورانوي د وطن څلي

ربه ته يې په لعنت که ګرفتار

د احمد پر مېنه مه وای زېړېدلی

مه يې مور د دي وطن وای مه يې پلار

نن يې اور د جنازو پر وطن بل کړ

هم لښکرو د غلام هم د بادار

خدايه يو زخم خو نه دی چي به جوړ سي

کال په کار دي پرهارونه وار په وار

چي به وينښي په نارو وې د نکلونو

له هغو کيږديو پورته دی کوکار

چي دښتونه يې وه ښکلي په اورونو

له هغو خېمو کچکول باسي مالدار

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه شپانه سته نه کیږدۍ نه رمې ګرځي

نه په دښت کې د لېوانو پروت دی ډار

خدایه ورکې سوې شملې د شملورو

نه سرونه سول راپاته نه دستار

له قاصده سره نسته پیغامونه

بدشګون دی سترګې سرې دي د رویبار

رباتونه نابلده راته ښکاري

قافله پر کومه ځي کرار کرار

توره شپه ده کنډوونه کږلېچونه

یا به ړوند وي یا جاهل کاروان سالار

له خزانه تر خزان پوري ژوندون دی

نه یوه لحظه سکون سته نه قرار

هره ورځ یې له دوږخ څخه راوزي

پر تندي د هري شپې لیکلی نار

هر ساعت یې قیامتې اورونه اوري

زخمي کړي باروي زړونه افګار

کور او کلي د سکروټو کروندې دي

ورور له وروره زوی له پلار څخه بېزار

لا ټولی د لېوني محتسب ګرځي

نه پر سد یې دی پرې ایښی نه هوښیار

د مطرب له شهبازونو اوښکي اوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه په سور کي يې رباب دی نه سيتار

نه په غلا نه په ښکاره يې ديدن کېږي

د جانان کوڅې نيولي دي اغيار

نه ساقي ډکي پيالې راوړي محفل ته

نه ياران دي په مستيو کي سرشار

نه د گل په نصيب سرې شونډې د پېغلو

نه بورا سينه څيرلې ده په خار

ځه په مخه دي گلونه پسرليه

درته نور به وي ملکونه انتظار

دا يتيمي څنې نه غورځي اتڼ ته

دا زوی مړي تا ته نه دي د روزگار

ته د کونډو اوښکو نه يې د پوښتني

د زهيرو زړونو مه اخله آزار

جهاني د خوشحال خان له برکته

د سکروټو په قلم ليکي اشعار

ويرجينيا

2001- 1- 3

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بنګلو نجلۍ)بیلي جویل)

دا په لوړو بنګلو کې د ښار اوسي

زما په شان غریب یې هیڅ نه دی لیدلی

نه یې مور کله کیسه ده ورته کړې

نه یې خیال ته داسې څوک دی ورغلی

دا نجلۍ ده نازولې د قصرونو

ورته نسته لار د پلونو د خوارانو

نن یې زړه ته ده زما مینه ورغلې

نن د بخت په ازمېینه ځم یارانو

نن یې کړې فیصله د ژوندانه ده

نن سپارې چا ته جلو د خپلې مینې

نن به زړه د چا له زړه سره پیوند کړي

تودوي د چا په وینه خپلې مینې

نن یې زړه غواړي چې ځان لره پیدا کړي

یو غښتلی په زړه کلک له غریبانو

خو له ما څخه اختیار دی مینې وړی

زه له دغې ډلې نه یمه یارانو

دا په لوړو بنګلو کې د ښار اوسي

ما د دې نرۍ هرګز نه ده لیدلې

زه د دې دنیا ته نه یم ورغلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما لا خپله طالع نه ده ازمېيلي

سترې سوې ده په سپينو بنګلو کې

زړه يې شين دی له هغه ژوندونه ژاړي

د غټانو له زامنو ده بېزاره

نن يې زړه د غريبانو سره غواړي

نن که نه سمه ور ورڅلای مرغلري

يوه ورځ به مې راخيژي د بخت ستوری

پرې به جوړ کمه باران د سرو او سپينو

په ټولی کې د سيالانو به مې ګوري

هغه ورځ به دا زما په مينه وياړي

راسره به وې پر ځنګ باندې روانه

په ورو ورو به اخلي ښکلي قدمونه

لکه زرکه لکه سروَ خرامانه

نن يې زړه غواړي چې ځان لره پيدا کړي

يو غښتلی په زړه کلك له غريبانو

خو له ما څخه اختيار دی ميني وړی

زه له دغي ډلي نه يمه يارانو

نن يې زړه ته زما مينه ورغلي

ما هم زړه په بنګلو کې دی بايللی

ور روان يمه د بخت په ازمېينه

نازولي ته مې واك دی ورسپارلی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویرجینیا

1999- 5- 31

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کسې او نکلونه

موږك شېر

د لوی ښار څخه دباندي يو دره وه

جوړه کړې يوه شيخ پکښې ډېره وه

پر سجدو به خدای ته پروت و په خواستونو

ټولي شپې يې تېرولې په نفلونو

که څو د ښار پر خلکو باندي ګران و

دی له خلکو راګوښه په غم د ځان و

دوولس مياشتي به يې تل روژې نيولې

يوه ورځ يې چا ډوډۍ نه وه ليدلې

يا په ذکر يا په فکر به مشغول و

پير پر هر چا باندي ګران ورته مقبول و

نه يې ورلې شکرانې نه خيراتونه

نه يې چا ته ورليکله تعويذونه

د دعا دپاره خلك چي ورتلله

پير به يو ګړی حضور ته وربلله

نور نه شيخ د دنيا کار لره وزګار و

نه له ښو نه يې له بدو سره کار و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ورځ يوه موږك په حجره كي

شل او سل ځله آزار كړ په سجده كي

چي به شيخ كله ورتيېږ سو و سجدې ته

د موږك لكۍ به ورغله و خولې ته

شيخ كرار ورڅخه وكړله پوښتنه

ما پر څه آزاروې په بخت پمنه

موږك وويله شيخه ستا قربان سم

د مرګي مخته دي سپر بلاګردان سم

د پيشو له لاسه ډېر يم كړېدلی

شوم نهر يم وږی تږی ژړ زبېښلی

د ظالمو پيشوګانو له ناتاره

يو ګړی وتلای نه سمه له غاره

ته دُعا وكه چي زه غټه پيشو سم

نور به هر ګړی بېغمه له حملو سم

شيخ دُعا وكړه موږك توره پيشو سوه

هغه دم خدای ته د شكر په سجدو سوه

سمدستي يې كړه حمله پر موږكانو

مرګ يې ګډ كړ په خپل كور كي په خپلوانو

نه يې مخ وكوت د خپلو ګاونډيانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د ورونړو، د زامنو، اکاګانو

خپله مور او پلار يې خيري په منګول کړل

مېلمانه يې خويندي ورونړه د اجل کړل

راوتلاى مورکان نه سواى له غاره

سپوږ په کور کي هيچا نه واهه له ډاره

يو ځو ورځي يې پر خپل کلي مېله وه

د پيشو برېتونه غوړ منګول يې سره وه

بيا خلوت ته سو دننه ويل پيره

ستا قربان سم د خوارانو دستګيره

د ښار سپيو مي تريخ کړی خوړ ژوندون دی

ښکار له بېري نه سم کړاى وچ مي لړمون دی

راته غاپي په کورو کي پر بامونو

ګرځېداى نه سم پر جګو دېوالونو

په دُعا دي يو لوى سپی راځخه جوړ که

په دي سپيو په کوتريانو مي زړه سوړ که

شيخ پر چوف کړه پيشو ځاى پر ځاى خېل سو

هغه دم د پيشوګانو په تکل سو

په ځغستا به يې ايستې له کلي کوره

نه يې خړه پيشو پرېښوده نه توره

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

که پیشو به پیدا نه سوه د کورونو

واړه سپي به یې داړله په غاښونو

لاروي یې ډاروله په ګواښونو

ماشومان یې ځغلول تر خپلو خونو

و هر چا ته یې ښودلې خپلې داړې

څوک ترې خلاص نه وه په ناستې په ولاړې

خو څو ورځې وروسته بیا ولاړی حجرې ته

شیخ یې نه خوشې کاوه خپلې سجدې ته

ویل شیخه زه په کومه خوله ګویان سم

ستا تر پښو دې صدقه سمه قربان سم

په عذاب کړم په کوڅو کې ماشومانو

کانې وینم په لاسو کې د لویانو

نه کورو کې مې پرېږدي ډلې د سپیانو

نه په ښار کې پر دوکان د قصابانو

دا یو زه په ټوله ښار کې خوار و زار یم

ته وا زه دښمن د هر سړي د پلار یم

شیخه ماته دعا وکړه چې لېوه سم

کوڅې پرېږدم اوسېدونکی د ځنګله سم

شیخ پر چوف کړه سپی هغه ګړی لېوه سو

پر سجده سو او روان پر لور د غره سو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو څو ورځي يې کړې تېري په ښکارونو

ګرځېدی پر لويو غرونو پر دښتونو

دواړي زامي به يې سرې وې تر غوړونو

په ځيرلو د اوزګړو د پسونو

انګولا يې خوب حرام کړ د کوچيانو

سرګردانه يې کړې ورځي د شپونيانو

ډار يې واچاوه د دښت پر ماشومانو

تر ګودر پوري په لار کي د پېغلانو

يوه شپه په نيمه شپه کي را روان سو

بيا د پير دېرې ته ورغی نالان سو

ويل شيخه په دې غرونو کي پړانګان دي

د ځنګله په هغه بل سر کي زمريان دي

له هيبته يې په ښکار وتلای نه سم

له ستمه يې خپل ښکار خوړلای نه سم

ځغلوي راڅخه زما کړي ښکارونه

که څه وايم راته وښيي غاښونه

ته دعا و ماته وکه چي زمری سم

هم په ځغاسته هم ځيرلو ګړندی سم

چي د چا نه وي تر ما تېره غاښونه

تر مرګي پوري ونه وينم ظلمونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به نه راځمه پیره ستا تر کوره

له لمونځونو به دي نه باسم په زوره

پیر پر چوف کړه لېوه ځای پر ځای زمري سو

انګولا ورڅخه هېره سوه غړومبی سو

شور یې ګډ کړ د ځنګله په حیواناتو

سمه، غر، ځنګل یې اور کړ د هوسیانو

چا لیدای نه سوای تږولې د ګیدړانو

په غارو کي آرام نه و د خوارانو

که به وړی و که نه و ده وژل کړل

له سهاره تر ماښامه یې داړل کړل

له ځنګله څخه کوچ وکړ چغالانو

تخم ورك سو د هوسیانو د سویانو

ګوره څرنګه دا فکر ور پیدا سو

چي د شپې روان د شیخ د کور پر خوا سو

شیخ چي ولیدی زمری، ویل یې وایه

څه مشکل یې راوستلی تر دي ځایه

اوس به چا یې پر دې سیمه کړولی

په ځنګله کي خو تر تا نسته ښاغلی

زمري وویل دا نن ځکه غړومبېږم

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي يو بل موږك زمرى نه كې ډارېږم

بل مي ښكار ميندلى نه دى په ځنګله كي

ګوندي ستا غوښي د زړه سوده را وكي

چي زمري كړې شيخ ته سپيني خپلي داړي

شيخ يې تو كړلې له قهره پر مخ ناړي

ويل ځغله زما له كوره څخه ورك سه

نه لېوه يې نه زمرى بيرته موږك سه

زمري وكتل و ځانته چي موږك سو

پښېمانى څه ګټه نه كول هك پك سو

د خپل غار پر لور يې پورته كړل ګامونه

رېږدېدله يې لكې، اوربوز، غوږونه

خو په غار كي نه ملګري نه خپلوان وه

ده وژلي وه كه ورونه كه سيالان وه

چي په شاوخوا كي پاته موږكان وه

ټول د ده د وينو تږي دښمنان وه

په هر پوست كي يې وژلي حيوانان وه

موږكان وه كه پسونه كه لېوان وه

چي د بل په مټو غټ سي يا زمري سي

په هغه ګړي له قام څخه پردي سي

اول غوښي خوري د خپلو قربانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښخوي داړي په خپلو په يارانو

دا يې هېره وي چي نن ته تېرېدل سته

چي هسکېږي يوه ورځ کښته کېدل سته

چي يې عقل خداى موړك غوندي كوچنى كي

يوه ورځ پر خپل بادار باندي غورځى کي

2000- 2- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرچپه قضاوت

یو بډای په یو لوی ښار کې هستوګن و

نعمتونه یې پرېمانه وه شته من و

خدای ورکړي وه کورونه جایدادونه

له نیکونو ورته پاته وه باغونه

همېشه یې وه په کور کې مجلسونه

د رندانو د مستانو محفلونه

پرې راټول به تل ساقیان او مطربان وه

په وینا او په صفت به یې ګویان وه

همېشه یې مېلمانه پر دسترخوان وه

هم رندان، هم ملایان هم سرکاریان وه

غوړه مالو پکښې ژبې ټکولې

حاسدانو په غاښو شونډې چیچلې

یوه شپه یې کور کې نوې ننداره وه

په لکونو یې اخیستې منظره وه

د عصري هنر یو ښکلې نمونه وه

د رنګونو او خطونو تنسته وه

رابللي یې پوهان او هوښیاران وه

شاعران وه استادان، هنرمندان وه

هر یوه د منظرې صفت بیان کړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښې هر یوه پیدا ځانته جهان کړ

هر یوه ته ښکارېدې خپلې خبرې

مرغلرې او خوږې لکه شکرې

یو بڼای چې تر دې نورو ډېر هوښیار و

پرسېدلی خېټور په غوښو بار و

ډېر شته من و مصاحب د شهریار و

همېشه په هر مجلس کې په گفتار و

په ښې لاس یې و ځنځیر ښکلی د زرو

په کیڼ لاس یې وې گوتمۍ د جواهرو

په غرور سو د تابلو خوا ته ور وړاندې

تر نظر یې کړله تېره لاندې باندې

یو څو گامه را پر شا بیا ورنژدې سو

په ستایلو په تحسین د منظرې سو

ویل څه ښکلې بېړۍ دې څه بندر دی

څومره ښکلی ترسیم سوی په هنر دی

د بندر له څنگه وگورئ لوی ښار دی

سوداگر دې گارگر دې کار و بار دی

څه عجب یې ترسیم کړې انسانان دي

د حیرت گوته په غاښ هنرمندان دي

د تاریخ استاد را وړاندې سو میدان ته

د شاباس گوته یې ونیول مېزبان ته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل ستا هنري ذوق دی د ستایلو

ګوهر نه دی د هر چا د پېژندلو

دې تابلو کې ما ته ښکاري قلاګانې

د قدرت او عظمتونو شاهدانې

پکښې پټ دي د پېړیو داستانونه

د تورزنو جنګیالیو تصویرونه

هر یوه کونج کې یې جلا ښخ دي نکلونه

هر یو نکل یې راسپړي تاریخونه

لوی ملا چې رابللی و جرګې ته

په ځیر ځیر به یې کتله منظرې ته

ده هم ورکړله تابلو ته خپله رایه

وې د لیري یو معبد وینم له ورایه

راته ښکاري یو ټولۍ د انسانانو

عبادت ته به روانه وې یارانو

بېله شکه دا نقاش خالق پرست دی

پر ښښتن باندې عاشق د مینې مست دی

چې یې هېر نه دی ښښتن په دې تابلو کې

ور په زړه یې دی یو رنګ سلو رنګو کې

دې مجلس ته چا شاعر و رابللی

په ثنا او په صفت کې و منلی

یوه لویه قصیده یې کړه آغازه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کوربه د زړه له خوښي سره سازه

وې یې څه ښکلي موجونه څه څپې دي

په تابلو کې د رنګونو قافلې دي

سمندر دی د توپان پکښې نارې دي

د آسمان پر سینه لړې راخورې دي

له افقه د لمر وړانګې راښکاریږي

د روښاني آیندې پر لور ځلیږي

دې تابلو کې تاسې وینئ سیمبولونه

ترسیم سوي نن سبا او تېر وختونه

تاریخي قلا یې نقل د پرون دی

نن توپان دی لمر نښان د سباوون دی

د ګلبوټو پر ښاخونو چې زوزان دي

د یارانو په محفل کې غمازان دي

یو نقاش هم دې محفل ته ور راغلی

یوه کونج کې چیرته ناست و اسکېرلی

کوربه ږغ په لوړ آواز کړله نقاشه!

ته هم ورکه خپل نظر تصویر تراشه!

دا خو ته یې چې تابلو به دې ستایلای

یو په یو به دې رنګونه راسپړلای

ته پوهېږې په اسرار د تصویرونو

ستا به زده وي ګونګه ژبه د رنګونو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په قدم قدم نقاش راغی نیژدې سو

په ځير ځير په ننداره د منظرې سو

پر څېره يې د حيرت نښه ښکاره سوه

پر شونډانو يې نرۍ مُسکا خوره سوه

وې بېشکه د لکونو منظره ده

خو افسوس چې ځړېدلې سرچپه ده

ويرجينيا

1999- 12- 18

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیخ نصرالدین

ډېر پخوا په یوه کلي کي یو ځوان و

هم غښتلی هم په عقل پهلوان و

خو هر ګوره هم بېکسه هم نېستمن و

له نصیب څخه په زړه کي ګیله من و

نصرالدین وربانديي نوم ایښی خپل پلار و

نصروګی خلکو باله ځکه چي خوار و

نه یې ژمی نه یې دوبی په راحت و

له یخنیه له ګرمیه په زحمت و

زړه یې تور سو له خپل ملکه له خپل ښاره

له لویانو کشرانو سو بېزاره

ویل ځمه په سفر هر څه چي کېږي

له نصیبه له قسمته به پېښېږي

په خواری پسي یې لېږي وغړلي

په ملکونو ګرځېدی کلي په کلي

یوه ورځ پر نصروګي باندي تیاره سوه

په زیارت کي یې د شیخ پر لنګر شپه سوه

دا زیارت او دا لنګر د شیخ قادر و

په پیرانو کي منلی معتبر و

د زیارت هره ګوښه کي څو کوټې وې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پکښې ناست وه مېلمانه کيسې تودې وې

له لنګره راوتلې کاسې ډکې

مېلمنو پکښې وهلې ګولې کلکې

په لنګر کې نصروګی ورته دېره سو

په ټولی د تيارخورو کې مېلمه سو

چې کيسې د مېلمنو يې اورېدلې

د خپل هوښ په ترازو کې يې تللې

د دروغو يې سل واورېدل نکلونه

ورځرګند سول د لنګر او پير رازونه

نصروګی هم په خلوت کې پر سجدو سو

له سهاره تر ماښامه په نفلو سو

نه خوراك ته يې و پام نه و کيسو ته

کری ورځ يې وه ورکړې و سجدو ته

په خبر چې ملنګان او دروېشان سول

په ثنا او په صفت ورته ګويان سول

شيخه کله يې راغلی له کوم ښاره

مورِ دي ټول سو قرباني پر هغه لاره

نصروګي چا ته ورنه کړل جوابونه

ملنګانو پر زړه يووړله داغونه

يو مريد چې په دې نورو کې هوښيار و

د لنګر په لځو پېټو خبردار و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدستي يې شيخ قادر ته ويل پيره

ستا قربان سم د شيخانو لويه ميره

زموږ لنګر لره راغلی مسافر دی

کړی شپه پر سجده پروت دی بختور دی

له سهاره تر ماښامه کړي نفلونه

په سجدو يې ستړي کړي محرابونه

نه دا ټوله ورځ له چا سره ږغيږي

نه خبرو نه کيسو ته وزګاريږي

نيمه شپه پير د خلوت پر لور روان سو

پټ په غوږ کي نصروګي لره ګويان سو

ويل ژر دي د مطلب خبره وايه

همدا نن شپه روانيږه له دي ځايه

نصروګي ويله پيره ستا قربان سم

ستا په امر به په نيمه شپه روان سم

په خوارۍ پسي له ښاره يم وتلی

مسافر د بل وطن په زړه نتلی

خپل نصيب کړم برابر پر دغه لاره

اوس کومك غواړم له تا او له باداره

پير را وايستې يو څو پيسې دباندي

په نرمي يې نصروګي ته کړې ور وړاندي

ويل څه دغه پيسې دي هغه خر دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نازوه يې ډېر غښتلى ځناور دى

نصروګي پيسې راواخيستې حيران سوګ

پر خره سپور سو د نصيب پر لور روان سو

يو څو شپې يې مزل وکړ د دښتونو

خر يې زوړ و ژر ناروغ سو له مزلونو

نيمه ورځ يې ساه شړل پروت و پر لارې

له دوو سترګو يې راتلې د اوښکو دارې

تر ماښامه نصروګى بيرته تنها سو

خر يې مړ په زړه زخمي په واويلا سو

خر يې ښخ کړ يو لوى قبر يې ور جوړ کړ

کرۍ شپه يې اوښکې توى کړې زړه يې سوړ کړ

په سبا يې ورته راوړه له بازاره

يوه سره او زرغونه جنډۍ تياره

ويل دا د غيبانه بابا زيارت دى

ما ميندلى د کلونو په زحمت دى

شپه او ورځ مې ورته کړې وظيفې دي

په نفلو مې سپينې کړې ورته شپې دي

لس پنځلس ځله خوب کې دى راغلى

په خپل لاس يې ما ته خپل قبر ښودلى

دا زيارت دى د زړه ماتو رنځورانو

د نېستمنو کونډو رنډو پردېسانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيارت خبري تلې تر وطنونو

غيبانه بابا مشهور سو پر ملكونو

چا غوايي ورته راوړله چا پسونه

چا پيسې ورته راوړې چا خيراتونه

كه سپاهي و كه كوټوال كه حكمران و

غيبانه بابا ته هر څوك ور روان و

په لږ وخت كې نصروگی شيخ نصرالدين سو

هم شته من سو هم ولي سو آس يې زين سو

اوازې يې سوې خپرې پر هيوادونو

تر نيژدې، ليرې، ورو، لويو ښارونو

درې څلور يې په نكاح كړلې عورتې

ښايستې وې لكه زركې لكه بتې

شيخ قادر ته احوال وركړ مريدانو

په لنگر كې تيارخورو ملنگيانو

چې يو شيخ دی پيدا سوی له شيخانو

وايي پير يم د خوارانو بې وزلانو

پښې لاسونه يې جوړ كړي د شلانو

بينا كړي يې دي سترگې د ړنديانو

هنگامه يې په ملكونو كې خپره ده

تر هر كونج پورې يې تللې اوازه ده

دې كيسو د شيخ قادر زړگوټی شين كړ

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوي شیخ د ده په خونه جوړ ناورین کړ

هم یې شیخ هم یې هوښیار مرید غمگین کړ

نیمه شپه وه را روان سو آس یې زین کړ

په زیارت کې یې د شیخ وکړه پوښتنه

هغه نه مانه خلوت کې څوك دننه

خو چې نوم د شیخ قادر یې تر غوږو سو

سمدستي په خپل خلوت کې په ټوپو سو

ویل مه راځئ مجلس ته مریدانو

راز و نیاز دی په خلوت کې د پیرانو

چې یوازي په خلوت کې دوه شیخان سول

یوه بل ته یې کتل سره گویان سول

د دې نوي زیارت نکل یې بیان کړ

حقیقت یې شیخ قادر لره عیان کړ

شیخ قادر ویل پر تا دې آفرین وي

ستا پر ټولو غلیمانو دې ناورین وي

زما او ستا حقیقت څکه نن پنهان دی

چې په دواړو مو ملگری یو شیطان دی

چې پر خره باندې بیرغ دی درولی

د شیطان دې لاس تر شا دی اړولی

ښه یې وساته بچیه دا نسلي دی

پلار یې زما څخه جوړ کړی پیر ولي دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیکه سر یې لا ښخ دی په بل ښار کي

زر درویشه یې پراته ورته په لار کي

د هر چا د زړه حاجت په روا کېږي

رسینده دی د هر چا په داد رسېږي

زرغونې او سرې جنډۍ باندې رپېږي

د کلونو رنځوران پکښې رغېږي

په رمو ورته را درومي دروېږونه

ساده ګان یې پر زیارت کړي طوافونه

د پښتون قام دی کهول د جاهلانو

پکښې تل ګرځي فوجونه د پیرانو

کچکول نه پرېږدي خالي د ملنګانو

لېونی په دې وطن کي قلندر دی

د هر ټګ او د ټګمار یو تود لنګر دی

چي هر څوك سي باوله خیرني څوني

وربخښي خلك پیسې خوېندې او لوڼي

پرون ډم ورته راغلی نن آغا دی

هم سید دی هم بزرګ دی هم ملا دی

چي اوږده ږیره یې پرېښوده پېشوا دی

هر یو سترګی د رندو د ښار پاچا دی

که پر دې دنیا دي خوښ وي جنتونه

ښایستې حوري غلمان او شرابونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو ځو ورځي درته بويه خلوتونه

جوړوه په لويه لار کي زيارتونه

په ميراث پرېږده ټبر ته لنګرونه

پاچهي کوه نسلونه پر نسلونه

واشنګټن

2000- 4- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهار کړي اوښان

سره غرمه سوځنده لمر و سور بیابان

کمکۍ اوښه وه په پای کي د کاروان

دروند يې بار ورباندي ایښی د سامان و

غوټه کړی يې په مور پسي پېزوان و

چي هر څو يې پی کوله رباتونه

نه مزلونه خلاصېدله نه دښتونه

په ژړا ژړا يې ږغ کړل خپلي مور ته

خدایه څه مهال به ورسېږو کور ته

راته نه ښکاري دا لار د ختمېدلو

توان مي نسته په وجود کي د څغستلو

لږ په ورو اخله قدم ګرندۍ موري

تر سږمو مي وزي نته پوري ووري

دومره ولي په تلوار اخلې ګامونه

یو په یو مي ټول خوږېږي اندامونه

مور يې شنه د ژړا ولاړه ویل لوري

زما په پزه کي نتکۍ ده بختوري

په بل اوښ پوري مهار مي دی تړلی

د هغه مهار بل اوښ ته غځېدلی

لا په مخ کي لس یوولس نور اوښان دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګړندي په دې دښتونو کې روان دي

زموږ په مخ کې یو لوی اوښ دی زورور دی

نازولی د بادار دی زموږ افسر دی

د هغه مهار په لاس کې د انسان دی

د بادار له ساروانانو یو ساروان دی

ځي په امر د بادار او د لویانو

هغه نه ګوري خاطر د حیوانانو

زه پخپله یمه ستړې له مزلونو

زګېروی اورمه د خپلو اندامونو

په کلونو دې دښتو کې یم روانه

ستا په شان مې واک پردی دی له خپل ځانه

بند پر بند مې ټول وجود راته ژړېږي

هر هډوکی مې جلا جلا خوږېږي

له ناکامه ورم بارونه پر دې لاري

انسانان مې هره ورځ ګامونه ځاري

هره ورځ که سو را پام د ساروانانو

سمدستي مې خرڅوي پر قصابانو

وېشل کېږي به مې غوښې پر کورونو

د پښتیو، د لاسونو، د ورنونو

هغه لوی بختور اوښ چې نن غړومبېږي

یوه ورځ د ده نوبت هم رارسېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی به هم سي د قصاب تر چړې لاندي

يو بل اوښ به سي افسر تر نورو وړاندي

له ازله مو نصيب راغلی خوار دی

چي لوېدلی مو د بل په لاس مهار دی

ويرجينيا

2000 -19 -8

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ابلیس پندونه

یو کیسه مي اورېدلې ده یارانو

د ابلیس د اولادونو شیطانانو

یوه ورځ ابلیس راټول کړل اولادونه

د چا سل وه د چا زر کاله عمرونه

ترې یې وپوښتې کیسې د عملونو

د خاورین بنده د کړو ګناهونو

څه تخمونه د فساد مو دي شیندلي

څه بدۍ مو دي په مځکه کې کرلي

مشر زوی چې یې په عمر زر کلن و

مخ یې تور په ونه جګ په اوږو پلن و

سمدستي سو د خپل پلار مخ ته ور وړاندي

شیطاني پاڼي یې کړلې لاندي باندي

ویل پلاره یوه ډله ماشومان وه

په خوښۍ د مدرسې پر لور روان وه

ما یې لاره کړه بدله و بازار ته

له مکتبه مي رهي کړله قمار ته

تله جومات ته بله ډله د زلمیانو

ما روان کړله پر لار د فسادیانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل او څو پرهېزګاران مي شرابيان کړل

له خلوته مي پر بده لار روان کړل

ابليس ورکړله پر مخ څپېړه کلکه

ويل يې چپ سه بېخبره بې درکه

لا اوس هم نه يې تر ځايه رسېدلی

ته وا نه يې له ابليس څخه زوولی

تا ته اوس هم شرابونه قمارونه

لا ښکارېږي جنايت او فسادونه

هی افسوس چي پر تا تېر سول زر کلونه

له خپل پلاره دي وانه خيستل پندونه

دوهم زوی سو را دمخه ويل پلاره

کښېښنستلی پر ځای نه يمه بېکاره

پرې به نه ږدمه چي يو سړی پر لار وي

چي ژوندی يم همېشه به مي دا کار وي

ډلي ډلي مي له لاري دي ايستلي

څوک مي غلا څوک مي زنا ته هڅولي

سل مي ښځي له مېړونو جلا کړي

نېکمرغيو ته مي ساندي دي وروړي

يو په بل مي انسانان دي قتل کړي

بې ګناه مي په ناحقه تور نيولي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابلیس وواهه پر مخ باندي په زوره

ویل کشکي ته پیدا نه وای له موره

ته لا اوس هم خبر نه یې فساد څه دی

د نېکیو او بدیو بنیاد څه دی

چي انسان خدای له ازله پیدا کړی

په خمیر کي یې فساد دی ور اخښلی

پر دنیا چي خدای کرلي دي قومونه

د انسان په وینه ګډ دي فسادونه

که پر مځکه شیطانان وي او که نه وي

که دامونه د شیطان وي او که نه وي

انسانان به وي اخته په بدو چارو

دا دنیا به مالامال وي له بدلارو

خبردار چي نوم د قتل څوك یاد نه کړي

په نامه د قاتلانو زړه ښاد نه کړي

ما د قتل نوم دنیا ته دی راوړی

ما د ورور په چاړه ورور دی حلال کړی

ما هابیل دی په قابیل باندي وژلی

ما د خون او قتل تخم دی کرلی

چي پر مځکه انسانان وي دا به کېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تېغونو به سرې ويني راڅخېږي

هغه زوی چي يې تر ټولو کشری و

هم خوارځواکی هم په ونه ټيټ ګردی و

خو په کور کي د شيطان لکه زمری و

هم په عقل هم په ژبه ګړندی و

ويل پلاره ما ټول کال زحمت ايستلی

شپه او ورځ مي په خوارۍ دی ځان وژلی

کښېنستلی کرار نه يم له چالونو

يو ګړی نه يم بېغمه له دامونو

هلته ليري يوه ښار کي حکمران و

هم هوښيار و هم عادل پر خلکو ګران و

پر وطن يې جوړه کړې کراري وه

شپه او ورځ يې په کورونو کي ښادي وه

ما راپورته يو نا اهله کړ د ښاره

د قدرت مي ورته جوړه کړله لاره

اوس په ښار کي دا نا اهله حکمران دی

يو ناپوه دی په ګونګۍ ژبه ګويان دی

په وطن کي عدالت نسته ستم دی

خوښي نسته واويلا ده تور ماتم دی

نه ميلې سته نه سازونه نه جشنونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه زلمي او پېغلي ګډ کوي رقصونه

نه هوسيو غوندي ښکلي نجوني غورځي

نه خندا د چا پر شونډو باندي ګرځي

چي هوښيار دي نن سبا ورنه کوچېږي

د حاکم له لاسه مېنه سپېره کېږي

له خوښيه ابليس وکړله چيغاره

اخ تر خوله دي سم قربان زويه هوښياره

زوی دا ستا په شاني ښايي ابليس پلار ته

شرمنده دي مشران وي ستا کردار ته

چي نا اهله په وطن کي پر قدرت وي

تباهي به يې ليکلې په قسمت وي

اوس پخپله يو د بل په لاس قتلېږي

اوس پخپله د انصاف تله ورکېږي

نه تميز د ښو او بدو به اوس کېږي

نه په شرم نه ګناه به څوك پوهېږي

نه به لاس د چا ګرېوان ته ور رسېږي

نه ظالم به له مظلوم څخه بېلېږي

نه په داد به څوك رسېږي د خوارانو

نه به اوري څوك فرياد د مظلومانو

قاتلان به ګرځي سرې سترګي په ښار کي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېگناه به قصاصېږي په بازار کي

چي د چا په سر کي سترګي د ليدو وي

ورته مخ به د ناورين او جنازو وي

د چا عقل چي انسان غوندي پر لار وي

يا په دار لکه منصور يا به سنګسار وي

چي نا اهله واکداران چيري پيدا سي

د تيارو سي ورته مخ د ورځو شا سي

که مو نه سړېږي زړه په انسانانو

که تباه غواړئ نړۍ د بندګانو

که اورونه ابدي غواړئ بچيانو

که دوږخ مو وي مطلب د دې خاکيانو

که تل غواړئ پاچهي د شيطانانو

واك ضرور دی د نااهلو حاکمانو

ويرجينيا

1999- 4- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصیل میراث

یوه ورځ کاروان روان و په دښتو کي

په اغزو کي د اهاړ په سرو غرمو کي

له توند باده سره دوړي بادېدلې

زنګولې په قافله کي شرنګېدلې

خولې او پزي وې پېچلي ساروانانو

لاري ورکي وې په دوړو کي له سپیانو

غرغړې به کړې په دوړو کي اوښانو

هم رمباړې به سوې پورته له جونګیانو

په دې ترخ کي یو جونګی پلار ته نیژدې سو

ترې يې وکړله پوښتنه په ګیلې سو

ویل پلاره زما په زړه کي ده پوښتنه

اندېښنه مي دا څو ورځي خوري دننه

ستا په مخ کي زه بل اوښ ګورم روان دی

نازولی د صاحب او د ساروان دی

ساروان تل کوي خبري د ماریانو

ماري اوښ وايي اصیل دی د اوښانو

زه چي ګورم اصیل نه رامعلومېږي

خوراك ډېر کوي له بار څخه بېرېږي

چي تر بار لاندي يې لږ اوږې درنې سي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم غړومبېږي هم يې پورته غرغړې سي

د ماريانو وي اکثر بدرنگي غاړې

لا په لار کي بېهوده وهي رمباړې

پر هر ځای چي اغزي ويني پر حمله کي

هر گړی به غاړه شپږ گزه اوږده کي

هم په ونه تر ده جگ هم زورور يې

هم په ځغاسته کي چابك يې هم زړه ور يې

هم درانه درباندي بار وي تل بارونه

هم دښتونو کي اوږده وهي مزلونه

نه تمامه ورځ په غم کي د خورا ك يې

نه کمزوری يې تر هر يوه چالاك يې

ماري خرنگه اصيل وي په کتار کي

ځوك به وي چي په دې سُر مي خبردار کي

پلار يې غاړه کړه اوږده بيا يې کړه کړه

ورته لنډه يې د ژوند اوږده کيسه کړه

ويل دا قانون دا زر کاله جاري دی

د هر اوښ لکۍ چي وترې ماري دی

له ماري اوښه هر اوښ چي پيدا کېږي

د ماريانو په کتار کي حسابېږي

چي پيدا سو له ماري هغه دې ښه خوري

د کاروان مخ کي روان کمه دې نه خوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم اصيل هم نازولی د اوښانو

هم منلی د ساروان هم صاحبانو

خو چي زموږ په ښېر نه اصل نه ماري وي

نه په مخکي يې ساروان رهي کاري وي

هم به ځي تر قصابانو هم باري وي

په قسمت يې رسېدلې تل خواري وي

تل يې نته وي په پزه درد په ځان کي

د ماريانو تر شا درومي په کاروان کي

کله کله ساروان ورکړي ګوزارونه

له وهلو يې خوږېږي اندامونه

تل حساب وي د کم اصلو په حساب کي

نوم يې نه وي د ماريانو په کتاب کي

چي خبري د کاروان سي يا د بار سي

زموږ په ډله کي يې لس اوښه په کار سي

او چي وخت يې د خوراك او د اغزو سي

هلته هر څه پر ماري باندي پېرزو سي

2001- 9- 16

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرګ او باز

یوه ملك كي هستوګن چېرته لوی خان و

خان لا څه چي په تربرونو كي سلطان و

په سلګونو يې جوړ كړي وه باغونه

بهېدل يې په شنو مځكو كي سيندونه

ډېر شوقي و د ښكارونو د بازانو

په بازانو كي پاچا و د سيالانو

ډلي ډلي يې درلودې د مرغانو

د كوترو د سيسيو د چرګانو

يوه ورځ د چرګ او باز سره جرګه سوه

د جرګې خبر كرار كرار ترخه سوه

كلنګي چرګ ته باز وويل مغروره

كبرجنه بې وفا يې لكه توره

له سهاره تر ماښامه په نس موړ يې

پر بامونو باندي ګرځې په زړه سوړ يې

كړی ورځ درته رسېږي نعمتونه

د جوارو درته ډك دي ګودامونه

نه مي وړی يوه ورځ يې ته ليدلی

نه په كار پسي بادار يې استولی

نه له تا كوي څوك تمه د كارونو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه وزر لرې د لويو پروازونو

ورځ دي تېره په خوښۍ سي په سيلونو

د مستيه باسي زور تر آذانونو

خو چي کله نوکر ځغلي چرګان نيسي

دوی دوې خپلي کړي دوې پور کړي دوې رانيسي

که کمکي دي که لويان دي په نارو سي

ځوك په منډو سي ځوك پورته پر بامو سي

ته هم ګډ سې په ټولۍ کي د چرګانو

خلاصوې يې په ځغستا له انسانانو

زه چي باز يم خدای راکړي شهپرونه

تر ياغي وزر مي لاندي دي لوی غرونه

د آسمان پر لور کومه پروازونه

کښته وينم سمندر خوني موجونه

له هيبته مي پر مځکه مرغان ورك سي

په سينه کي د آسمان تيت او پرك سي

له مشوکي له منګولي مي لړزېږي

د سرو سترګو له هيبته مي ببرېږي

زه راوړم له هسکو غرو ځخه ښکارونه

زما له وهمه په هوا کي چوي زړونه

خو چي کله مي بادار و بولي ځانته

له آسمانه يې رالوېږمه ګرېوان ته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يا يې کښېنم پر اوړو يا پر لاسونو

منتظر د اشارو يم د امرونو

کلنګي چرګ ويل غوړ ونيسه بازه

زه او ته دواړه مرغان دواړه همرازه

ستا خبري د شهپر مي اورېدلي

د تېره منګول کيسي مي دي منلي

مګر تا کله پوخ کړی باز ليدلی

تا کباب دی د بازانو اورېدلی

کله باز دی چا خوراك لره وژلی

تا ليدلی دی په سيخ چېرته پېيلی

زما په مخ کي زما چرګوړي حلالېږي

زه يې وينم زما همزولي کبابېږي

چي د خان په کور کي ږغ د مېلمستيا سي

د چرګانو په کور ګډه واويلا سي

هر يو چرګ خپله چاړه ويني اوبو کي

د سيني ورنونو غوښي په دېګو کي

د جوار چي موږ ته ډك لري لاسونه

زموږ پر غوښو هره شپه باسي تېغونه

او چي تا کړې د شهپر لاپي آغازي

نو در واخله دا يو څو خبري سازي

ته ښاغلی يې په کور کي د خانانو

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په ښکار وزي د خپلو همنوعانو

ځان پاچا ګڼي په کور کي د مرغانو

خو په لاس کي يې غلام د انسانانو

تر هغو به يې خانانو ته منلی

چي د ښکار له زوره نه يې لا لوېدلی

چي تېره دي وي منګول تېز دي شهپر وي

په آسمان او سمندر کي دي لاس بر وي

يوه ورځ چي دي منګول کي ختم زور سي

په هغه ورځ به دي ژوند درته پېغور سي

يو کم اصل درته وايي بل بد ذاته

د ناز کور به دي سي بل ظالم ته پاته

چي تر تا په زړه کي سخت او ګرندی وي

په نيولو او څيرلو کي زمری وي

لټوي چي غر او سمه لاندي باندي

په منګول څيري نسونه وروسته وړاندي

ستا په شان به هغه هم اخته په ښکار وي

نازولی به د مير او د بادار وي

ته به هېر يې د بادار د نوکرانو

مسخره به يې د ډلي د چرګانو

ويرجينيا

2000- 8- 18

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیشو توبه

ډېر پخوا وه په کلا کي یوه خونه

پکښي جوړ وه ګدامونه انبارونه

هم د وریجو هم جوارو پرېماني وه

هم شکري هم غنم وه جوالونه

موږکانو جوړه کړې ورته لار وه

په دې خونه کي يې کړي وه غارونه

چي پیشو به راښکاره سوه دوی به ورك سول

له غارونو به يې نه راتلل ږغونه

یو ځو ورځي پیشو پاته سوه دننه

هره ورځ به يې څارل د دوی کارونه

ګوندي نن یا سبا وږي سي راووزي

موږکان په وجود خوار وږي نسونه

ورځ به خواره وي د دوی زما به مېله وي

د هفتو میاشتو به واخلم کساتونه

په لکیو په برېتو به يې کړم لوبي

په پنجو به يې څیرم نازك پوستونه

نازوي به مي بادار او بي بي دواړه

د موږك غریب څوك اوري فریادونه

یوه ورځ د یوه غار په خوله کي ناست و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو موږك اوږده برېتونه بوخ غوږونه

د پيشو چي ورته پام سو پر سجده سوه

څو يې پرله پسې وكړله نفلونه

لاس يې پورته كړ و خدای ته په دعا سوه

ويل ته مي را معاف كړې ګناهونه

ما وژلي بې آزاره موږكان دي

په دنيا كي مي ډېر وكړل آزارونه

څه عاجز څه ښكلي ښكلي بندګان دي

بې ګناه مي ولي وكړله خونونه

دا توبه مي كړې قبوله لويه خدايه

ما ته مه كړې را نصيب ستا عذابونه

موږك واورېده توبه د پيشو جاني

استغفار او ډول ډول قسمونه

د پيشو ژړا يې وليده په سترګو

چي كول يې د قبلې پر لور خواستونه

وروسته ورو سوه د موږك خوا ته روانه

ويل واوره ما خوړلي سوګندونه

باقي ژوند به مي طاعت او عبادت كړم

په پرهېز به تېروم پاته كلونه

كه چا غوښې په خيرات كي راكړې خورم يې

نور پر ما باندي حرام ژوندي ښكارونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور له غار څخه راووزه موږك جانه

د كندو په مخ كي جوړ كړه اتڼونه

مبارك دي د كندو غوړي مېلې سه

څه خوښي كوه نڅا كوه رقصونه

پر دنيا درته څوك څه ويلای نه سي

دې جهان كي ځانته جوړ كه جنتونه

موږك واورېدې خوږې خوږې خبري

نه يې پښې په حركت سوې نه لاسونه

د پيشو د نصيحت اثر ونه سو

و موږك ته يې معلوم زاړه مكرونه

نور پيشو سوله له غاره څخه ليري

ويل گوره زه پر شا اخلم گامونه

كه له دې تر هغه غاره پوري ولاړ سې

در كومه تا ته لوی لوی انعامونه

يو به در كم د كندو اختيار په لاس كي

بل درښيمه د وريجو گودامونه

د غوړيو ذخيرې ته به دې بوزم

تر قيامته به در غوړ كمه برېتونه

تر خپل غار پوري به دونه بوره يوسې

چي بسيا دي اولادونه سي نسلونه

د موږك تر خولې اوبه راتوېېدلې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصور ته يې راتلل ټول نعمتونه

مگر تېره يې پيشو کړه له نظره

ژړي سترگي سپين تېره تېره غاښونه

ويل ما لره د غار قناعت بس دی

خدای دي تا ته کړي په برخه جنتونه

فاصله ده ډېره کمه انعام زيات دی

په دې کار کي راته ښکاري حکمتونه

هسي نه چي زه له غار څخه در ووزم

ته مي ښخ کې په سينه تېره نوکونه

دښمني مو پخوانۍ ده زر کلنه

زما نيکونو ازمېيلي ستا نيکونه

ستا نيکونو داسي ډيري توبې وکښې

داسي ډېر يې ننگولي محرابونه

داسي ډيري توبې ماتي سوې نيمگړي

نيمه خوا سوله قولونه پرهېزونه

خو گناه نه د توبې نه د سجدې ده

ستا په خټه کي اخښلي دي ظلمونه

2000- 3- 6

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ پر پوستين دی

يوه ورځ ملا په خپل کور کې بيده و

په خوږو خوبونو مست لکه مينده و

سپيني غوښي يې خوړلي تر سړمو وې

ښورواګاني يې څټلي د کاسو وې

خورهار يې رسېدی تر ګاونډيانو

حرام کړی يې و خوب د ماشومانو

چې پر اړخ به راواړاوه مېرمني

بيا به ستوني ستغ سو لاندي تر بړستني

تر پخوا به يې په لوړ اواز خورکی سو

لا په منځ کې به زګېروی کله شپېلکی سو

له ناکامه به يې ښځه په ژړا سوه

خپل مېړه يې خواږه خوب لره بلا سوه

نيمه شپه يې د کور مخي ته غوغا سوه

څه سړي وه څه د سپيو هم غپا سوه

وار په وار پورته کېدله آوازونه

د ملا مېرمني ونيول غوږونه

پنځه شپږ ځله يې خپل مېړه ټېله کړ

بيا يې کش يو ځل تر لاس بيا تر سرمه کړ

ويل کښېنه د کور مخي ته جنجال دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم د سپیو هم سړیو غالمغال دی

زموږ کوڅې ته به حتماً وي غله راغلي

یا به څوك وي چا وهلي یا وژلي

ملا غاړي کړې تازه یو څه حیران سو

پر اوږو یې کړ پوستین پسي روان سو

په کوڅه کي څراغ نه و توره شپه وه

شپه د ژمي هم سړه وه هم تیاره وه

څو کسان وه په کوڅه کي یې دعوه وه

یو له بله یې وهلي وه جګړه وه

ملاجان ته پته نه وه چي د چا سي

چي د کوم یوه دښمن د چا پر خوا سي

یو او بل ته په خبرو په کیسو سو

په تیاره کي د جګړې په خلاصېدو سو

چي ملا کړ ځان تیار د جګړې لور ته

چا پوستین کړ له اوږو ورڅخه پورته

چي هر څه یې شاوخوا پسي ناري کړې

چي یې جوړي سوي سوي غلبلې کړې

مځکه چاك سوه پکښې ورك د ده پوستین سو

د ملا مسکین پر کور باندي ناورین سو

خلك سترې جګړه خلاصه کراري سوه

په تیاره کوڅه کي بیرته خاموشي سوه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي مېرمني يې آغازي کړې پوښتني

د ملا تر زړه وتلې د غم ستني

ويل مه کوه پوښتنه د وګړو

زما پر خوار پوستين جګړه وه د زوی مړو

چي پوستين له منځه ووتی جنګ سوړ سو

بدي ولاړه هر سړی له جنګه موړ سو

په پردي جنګ کي بايللی مي پوستين دی

پر لړمون مي چړې ګرځي زړه مي شين دی

چي ناحقه پردي جنګ ته ورګډېږي

خپل پوستين به يې د غلو په لاس کي لوېږي

له ملا څخه خوابدې سوه عورته

اوس ګيله وکړي له غلو که له قسمته

ويرجينيا

2002- 3- 13

د آفتونو مور

څو چرسيان سره راټول وه هر يو سر و په کيسو

په دا منځ کي يوه ږغ کړه کور دي وران سي د شلومبو

که زه هره ورځ پاچا سوم زه به منع کړم شلومبې

لوی دښمن به تر دې نه وي په دنيا کي د نشې

هغه بل باندي را ږغ کړل چي شلومبې له کومه کيږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د سر دښمن مستې دي چې شلومبې ځيني جوړېږي

له مستو که مو خالي کړل په دنيا کي وطنونه

نو به سر پر سر نشې وي پوچوو به چلمونه

ها دريم چرسي را ږغ کړه ويل ټول نشه ښکارېږئ

له مستو او له غړکي او شلومبو څخه بېرېږئ

که شيدي پر دنيا نه وي نه مستې نه به شلومبې وي

نه غړکه به څوک شاربي نه دښمن به د نشې وي

علت ما درته پيدا کړ فکر وکړئ هوښيارانو

د شيدو چاره په کار ده که نشه نه ياست يارانو

د مجلس په يوه کونج کي بل چرسي و غزېدلی

دې کيسې ته يې تر پايه غوږ نيولی چرت وهلی

ويل اوس راته معلوم سواست چي نشه ياست بې عقلانو

دا څه ګډې وډې واياست بې خبرو سودايانو

نه شيدې دي نه مستې دي را رواني له آسمانه

نه وياله له شلومبو ډکه چا ليدلې ده روانه

له غړکي به خلاص نه سئ پر دنيا چي ژوندی غوا ده

دا د هري بدی سر دی دغه زموږ په ځان بلا ده

2001- 1- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خلکو خولې نه تړلي کيږي

يو سړی و خپله ښځه ورسره وه

دی پياده ښځه پر خره باندې سپره وه

د مېړه او د مېرمنې مرکه وه

څه غيبت و څه صفت کيسه توده وه

څه له يونو څه له خواښې په ګيله وه

څه يې نورې کيسې کړې لاره اوږده وه

پر سړي باندې مېرمن وه ډېره ګرانه

يوه ورځ يې سترې نه سو له بيانه

چيرته ناسته وه ټولۍ د بېکارانو

مسافر ته يې سو پام د ظالمانو

ويل ګورئ دا بې شرمه بې غيرته

دی پياده ځي پر خره ناسته ده عورته

دا وطن به له بې ننګو خرابېږي

نه له خلګو نه له قوم څخه شرمېږي

نه معلوم دی ورته قدر د مېړونو

نه بېرېږي د عالم له پېغورونو

د مېړه مقام کتاب دی ذکر کړی

خدای پخپله په قران کې پېژندلی

کموي د مړو قدر بې ننګان دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بې قومه دا بې پلاره ناکسان دي

سړي واوريدې د ډلي سپکي سپوري

لا تر غوږ يې سوې يو څو خبري نوري

ويل ښځي ته پياده سه زه سپرېږم

د دې خلګو له پېغور څخه بېريږم

چي له کلي څخه ووتو دباندي

زه پياده ځم ته سپره له ما د وړاندي

چي پياده ښځه روانه سړی سپور سو

په يوه ګړي کي جوړ ورته پېغور سو

ويل وګورئ ظالم چي پر خره سپور دی

په مزلو يې ښځه مړه کړه مخ يې تور دی

جګه ونه سور يې مخ دی اوږې پلني

په مړانه کي کمزوری تر مېرمني

مور او پلار دا خېټور دی نازولی

په خواري يې د لمر مخ نه دی ليدلی

دا له خدايه نه شرمېږی ظالمان دي

په بيابان کي ګيدړان د کور زمريان دي

چي په کور کي وي لوی سوي نازولي

دوی سپاره ښځي پياده ورسره ځغلي

همېشه د بل په لاس په نس ماړه دي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه د جنګ دي نه د ننګ تيار خواره دي

چي سړي خبري واوريدې حيران سو

سمدستي له خره راکښته سو روان سو

خر دمخه دوی تر شا وهل مزلونه

ويل ګونډي اوس به کم سی پېغورونه

لا يې شل قدمه نه وه اخيستلي

لا د کلی منځ ته نه وه رسېدلي

چي تر غوږ يې سول د خلګو آوازونه

د هلکانو د لويانو ريشخندونه

دا سړی او ښځه دواړه لېونيان دي

خر دمخه دوی پياده پسي روان دي

که پر ښنو يې دی دا اوږد مزل وهلی

نو يې خر د څه دپاره رانيولی

په خندا يوه را ږغ کړله ځوانانو

له عالمه بې خبره هلکانو

دغه خر يې هم ملګری هم رهبر دی

په دښتو کې لار ښوونکی د سفر دی

دوی له خره سره روان ورسره مله دي

که دا خر ورسره نه وي دوی ړانده دي

هم مېړه هم يې مېرمن پر دې سلا سول

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ناکام ښځه سپاره د خره پر شا سول

بیا له سره یې شروع خپلي کیسې کړې

ور په زړه یې تېري تېري خاطرې کړې

ور په یاد یې کړل د خلګو ریشخندونه

پر هر موړ باندی ښکنځل او پېغورونه

چي ناڅاپه یوې ډلي د ځوانانو

له عالمه بې خبره بې کارانو

ویل وګورئ دا څونه ظالمان دي

پر یوه خره سپاره دوه تنه لویان دي

نه زړه سوی لري دا خلګ نه زوربېري

نه له خدای نه له عذاب ښځه بېرېږي

نه یې شرم له مخلوقه د دنیا سته

نه په زړه کي یې څه ویره د عقبی سته

که هر څو یې ځان له موړ ښځه پردی دی

که حیوان دی ژبه نه لری ګونګی دی

خو د خدای له قهره هم ببره په کار ده

یوه ورځ د ټولو خلګو ګور ته لار ده

پر حیوان باندي چا ایښی دومره بار دی

خدای ته وګورئ یو څه انصاف په کار دی

په قیامت به را ژوندی دغه حیوان سي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمدستي به د خاوند پر لور روان سي

دی به ځغلي خر به جګ ورباندي سپور وي

په اوړو به ساه شړی مخ به يې تور وي

له مېږه له ښځې ورکه سوله لاره

هم له خره هم سفره سوه بېزاره

مېږه بيا پر پښو روان ښځه سپره سوه

بيا له سره هغه نوې ننداره سوه

دروازی د ښار بندېږي په قلفونو

څوك ترلای نه سي خولې د عالمونو

ويرجينيا

15/3/2002

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شيطاني دعا

دوه یاران سره ملګري وه کلونه

يو يې ژوند يو دسترخوان و يوه خونه

يو يې ټينګ پر عبادت مسلماني و

تل پر وخت به يې کول پنځه لمونځونه

د کال ښې ورځې به تل روژه په خوله و

کله کله يې د شپې کول نفلونه

د پيرانو د شيخانو اخلاص مند و

په هر ښار کې ور معلوم وه زيارتونه

يوه ورځ سهار وختي لاس په دُعا و

لوی څښتن ته يې زارۍ کړلې خواستونه

ويل خدايه ګناهونه مي مهاف کې

ما ته را مه کړې په برخه دوږخونه

دروازې دي د کرم کړه راته خلاصې

دښمنانو ته نصيب کړه دوږخونه

په طاعت مي سپيني کړې درته شپې دي

شپه په ورځ درته کوم عبادتونه

دې وطن کې دلته داسي بندګان دي

چې يې خوښ دي د لمانځه پر وخت خوبونه

نه زما چيغې نه آذان د ملا اوري

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا پر نوم باندي کاږه کي دوه غوږونه

په بستر کي يې اوږدې پښې غځولي

دوی به هم د جنت غواړي نعمتونه

پر ځای پروت کړ سر راپورته ويل خوار سې

له خپل خدايه درته غواړه جنتونه

څه مېلې کوه د حورو په لښکر کي

دربخښلي مي قصرونه کوثرونه

شل جنته او زر حوري دي نصيب سه

خدای ته ولي کوې زموږ شيطانتونه

ويرجينيا

2001- 8- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تړلی خورجین

یوه ورځ صحرايي ګرځېدی په ښار کي

کری ورځ يې تېره کړې وه بازار کي

چي څه شيان يې په بازار کي رانيوله

سمدستي يې په خورجين کي قلفوله

تر ماښامه يې ځان ستړی په سودا کړ

درووند خورجين ډك له مالونو يې په شا كړ

ستړی سوی کری ورځ و په مزلونو

په ملا کړوپ سو بوج يې زيات و د مالونو

د بازار له شورماشوره چي ګوښه سو

په اوږو يې سا شړل يو ځای دمه سو

ستړی ځان يې هغه دم خوله خوله سو

صحرايي په خرهاري سو بيده سو

غل ظالم تمامه ورځ په ده پسې و

چي هر ځای و صحرايي دی به هورې و

په کراره يې ترې پورته کړل مالونه

صحرايي ته يې ور پرېښوول خوبونه

نيمه شپه وه چي راويښ سو له خوبونو

ويې نه ليدی خورجين ډك له مالونو

په خواريو چي ګټلي يې پيسې وې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تنهاکي يې لاسونه غبرګي پښې وي

هر څه تللي وه د ده په خوله ايرې وې

ورته پاته د غم پېټې اندېښنې وې

په ژړا سو په نارو سو په بغارو

چوکيدار يې هم خبر سو په چيغارو

يو ناڅاپه ور نه هېر سول ټول غمونه

په خورجين کي يې په ياد سول دوه قلفونه

چي يې وليدې کيلۍ او خپل جېبونه

په خندا يې سره ټك وهل لاسونه

ويل خلك مي ساده بولي هوښيار يم

زه په عقل کي د غلو د مشر پلار يم

چي کيلي راسره ګرځوم تياره

غل به څنګه کي پيدا خورجين ته لاره

د هغه وطن پر مال به د غلو شپه وي

پر ميدان چي يې پرې ايښې خزانه وي

په ميراث کيلۍ پاتېږي تر نسلونو

نه درك د خزانو وي نه قلفونو

ويرجينيا

2001- 8- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قدرت نشه

پخوانیو زمانو کي یو لوی ښار و

چېرته لیري په شنو غرونو کي ایسار و

له نړۍ څخه یې بېل وه عادتونه

له مخلوقه یې جلا وه رواجونه

یو یې دا و له سلګونو رواجونو

پاچهي به هیچا نه کړل په کلونو

نه له پلاره پاتېده پاچهي زوی ته

نه هوس د میراث پاته کم او لوی ته

په دې ښار کي یې جوړ کړی یو میدان و

د ښار ټولو اوسېدونکو ته عیان و

هري درې میاشتي میدان کي غونډېدله

د قاضي مخي ته ټول حاضرېدله

لوی قاضي به ګیند را خوشي پر میدان کړ

او جارچي به په هغه ګړي اعلان کړ

که هر چا کړ دا ګیند پورته زموږ پاچا دی

پوره درې میاشتي امیر دی زموږ پېشوا دی

چي یې درې میاشتي د قدرت پر تخت تېرېږي

په هغه ورځ به یو لاس ورنه پرې کېږي

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهدان که د چا ډېر وه د ظلمونو

ترې به سترګه ایستل کېږي په سیخونو

نه دعوه نه بهانه سي څوك منلای

نه یوه ورځ پاچهي سي اوږدېدلای

په دې ښار کې د قدرت لېوني ډېر وه

پاچهۍ لره تر لاس تر سترګه تېر وه

د دوی مخې ته لاسونه پرې کېدله

لا د چا سترګه په سیخ ایستل کېدله

د قدرت ګیند چې به خوشې پر میدان سو

د نیولو په تکل به زوړ او ځوان سو

د قدرت دپاره هر یو تر لاس تېر و

هم د لاس هم یې د سترګې نعمت هېر و

چې په برخه به د هر سړي قدرت سو

چې به پورته څوك پر تخت د سلطنت سو

په غوغا به یې په ښار کې ځوان او زوړ کړ

په دریو میاشتو به یې زړه په خلکو سوړ کړ

پس له وخته به روان و کړه غاړه

چا او چا بایللی لاس او سترګه دواړه

یوه ورځ چې ګیند را خوشې سو میدان ته

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

جارچي خوله وه سمه کړي و اعلان ته

چي راټوپ کړله میدان ته یو وګړي

نه يې لاس و نه يې سترګه د زوی مري

چا پوښتنه ورنه وکړله نادانه

ته په څه منډي وهې موړ يې له ځانه

په دريو مياشتو کي به لاس درنه اره کړي

يا دي ښايي بله سترګه در ړنده کړي

ويل دري مياشتي چي کړې مي نشه ده

لا په زړه کي مي هغه نشه تازه ده

لا هنوز لرم يو لاس او يوه سترګه

د قدرت نشه مي نه پرېږدي تر مرګه

که لاسونه مي پرې کېږي سترګي نه وي

د دريو مياشتو پاچهي به مي په ښه وي

په دريو مياشتو کي به ډېر کم بې لاسونو

ډېري سترګي به کم کمي له سرونو

چي قاضي وي چي دا ګيند او دا میدان وي

په دې ښار کي داسي ډېر به لېونيان وي

ويرجينيا

2001- 1- 9

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

یارانه

پخوانیو زمانو کي یو لوی خان و

پر باغونو يې ولاړ نیمی آسمان و

هم سخي و هم باتور هم ښکلی ځوان و

د زړه ډك لکه زمری و پهلوان و

مهربان پر یتیمانو پر خوارانو

پر پوښتنه و حاضر د رنځورانو

په پاللي همېشه مړه او ژوندي وه

په روزلي وه که غم و که ښادي وه

هره شپه يې مجلس تود و د یارانو

له قلا يې و ږغ پورته د سازیانو

چي سندري چا ویلې د ده مل و

چي په ښار کي ربابي و د ده خپل و

د چا غوږي وي چمبې په خیراتونو

چا يې وکړلي مېلې پر ذکاتونو

ډلي ډلي ورته ناست غوړه مالان وه

تر ښپلیو تر ګامونو يې قربان وه

شل او دېرش يې نوکران او مزدوران وه

په سل ګونو يې د مځکو بزګران وه

په دعا يې هم کوچنیان وه هم لویان وه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پلټنو یې یاران او مخلصان وه

خو هر ګوره نه يې ورور و نه يې پلار و

نه يې زوی په نصیب کړی کردګار و

درې څلور یې واده کړې ارتینې وې

د ګلونو تر ګېډیو ښایستې وې

هره ښځه یې ښایسته وه بې سینګاره

لکه سرو زرغونه وه بې بهاره

خدای نور هر څه وه ورکړې بې اولاده

زړه یې ډك و لکه زخم له فریاده

خیرات کړې یې پسونه او غوایان وه

نازولې یې پیران او درویشان وه

په دوا یې ستړې کړې طبیبان وه

ننګولې یې په ښار کې کوډګران وه

په قسمت کې یې زوی نه و رسېدلی

له اولاد سره خدای نه خندولی

غم او فکر وار په وار وربانديې زور سو

خان رنځور سو پر کور پرېوتی نسکور سو

لا یې تبې وې ملګرې د دردونو

چې یې واورېدل د لویو تاوانونو

په دریاب کې یې ډوب سوې وه مالونه

په تاوان کې ورنه ولاړل جایدادونه

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو يې خرڅي کړلې مځکې شنه فصلونه

قلاګاني اورشوګاني لوی باغونه

د تاوان له غمه لا پسي رنځور سو

د مرګي په انتظار يې هر تربور سو

ورځ تر بلي يې زور زيات سو د دردونو

طبيبان يې سول عاجز له درملونو

نه اثر کاوه ملا او تعويذونو

نه اميد له لويو لويو زيارتونو

آوازه سوه خان له رنځه نه جوړېږي

يا به نن وي يا سبا کار يې خلاصېږي

ناجوړی ته يې عاجزه طبيبان دي

په تعويذ يې ستړي سوي ملايان دي

پر ځواني يې د مرګي لاري سپري دي

پر فاني دنيا يې پاته يو څو شپې دي

په قلا کې يې نور نه وه هوسونه

نه ياران وه نه مستي نه پايکوبونه

نه له هري خوني پورته آوازونه

نه خوښي وه نه نغمې وې نه رقصونه

نه د خان په کور کې هره ورځ ياران وه

نه په ورځ کې تر ده سل ځله قربان وه

يو اشنای چې تر دا ټولو پر ده ګران و

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د خان دپاره ځان و هم جهان و

له سهاره تر ماښامه پر مېلمه و

لکه سیوری همېشه به ورسره و

ده به تل ویل که مال دی که مي ځان دی

تر وېښته مي قربان کړی د خپل خان دی

چي ژوندی به یم یوه ورځ بې له خانه

خدایه مرگ مي کړې په برخه له آسمانه

خدایه ته مي د خپل یار د بلا سپر کړې

د اجل غشی یې ما ته برابر کړې

خو چي رغ سو د طبیب چي نه جوړېږي

خان که ژر وي او که وروسته روانېږي

نو اول ورځخه لیري هغه یار سو

له تربور سره ملگری سو اغیار سو

بیا یې نه وکړه د خان د رنځ پوښتنه

نه یې پل هغې کوڅې ته کړ دننه

په کوڅه کي یې د یار قدم پردی سو

د خان سیوری یې په سترگو کي اغزی سو

خو د خان اجل لا نه و رسېدلی

په تندي کي یې لا مرگ نه و لیکلی

لا یې پاته پر نابوده دنیا شپې وې

لا په برخه یې یو څو خوږې ترخې وې

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بستر څخه راپورته سو روان سو

بیا په کلي په مالت کي ږغ د خان سو

بیا یې شاته ورپسې خپل نوکران وه

بیا یې خلك په ثنا صفت ګویان وه

زوړ اشنای چېرته له لیري را پیدا سو

خان یې ولیدی له ورایه په خندا سو

ښه سو خدایه چي دي بیرته خان را جوړ کی

په دښمن او رقیبانو مي زړه سوړ کی

خان له یاره په ګیله وکړه پوښتنه

نن دي څرنګه په یاد سوم دروغجنه

زه دا دوه کاله رنځور ومه ناتوانه

ستا په زړه کي یو ځل تېر نه سوم ناځوانه

یار یې خوله کړه ورته خلاصه ویل خانه

په پېغور پېغور مي مه شړه له ځانه

دا دنیا د مړو نه ده د ژوندو ده

چي ژوندي وربانديي ګرځي د هغو ده

طبیبانو ته ژوندی نه وې بللی

ملایانو هدیرې ته وې سپارلی

موږ هم نه وې حسابلی په ژوندو کي

ژر یا وروسته مو کتلې هدیرو کي

چي له مړو سره یاري کوي نادان دی

Download from: ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېخبره له قانونه د جهان دی

اوس چي بيرته ژوندی سوی يې زموږ خان يې

په ژوندو کي تر هر چا راباندي ګران يې

ويرجينيا

2000- 3- 20

Download from: ketabton.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library